

REGISTERED No. B. 156.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ये जर्वेव दयालवः सृजति यान् स्वध्वोपि न श्रीमदः
आंता ये न परोपकारकारणे हृष्यन्ति ये याचिताः ।
स्वस्थाः सत्स्वपि यौवनोदयमहाव्याधिप्रकोपेषु ये
ते लोकोत्तरचित्रचारुचरिताः श्रेष्ठाः कति स्तुनराः ॥

“જે જીવોને વિર દયાળુ છે, જેને દ્રવ્યનો ભદ્ર સ્વરૂપ પણ દ્રવ્યથી કરતો નથી, જે પરોપકાર કરવામાં આક્રાંતા નથી, જે પાપના કષો સના મુક્તિ થાય છે, યૌવનના ઉદયરૂપ મહાવ્યાધિનો પ્રકોપ થયે સતે પણ જે સ્વસ્થ રહે છે, એવા લોકોત્તર આશ્રયકારી મનોહર ચરિત્રવાળા શ્રેષ્ઠ કેટલાક જ મનુષ્યો હોય છે અર્થાત્ ‘જૈન’ હોય છે.”

સુક્તમુક્તાવલિ.

પુસ્તક ૨૮ મું. આશ્વિન. સંવત ૧૯૬૮. શાકે ૧૮૩૪. અંક ૭ મા.

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા. ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ વૈરાગ્યસતક (સમશ્લોકી)	...	...	...	...	૧૬૭
૨ પ્રીતિ વિષે દોહા (સાર્થ).	...	...	...	...	૨૦૦
૩ નવપદ નમસ્કાર સ્તુતિ-આખ્યા...	...	...	...	...	૨૦૧
૪ નવપદ આરાધન ઉપદેશ.	...	...	...	...	૨૦૨
૫ તપનો પ્રવાચ તથા તપ કરવાની આવશ્યકતા.	...	...	...	...	૨૦૫
૬ મુશીલ થયા સાર શિક્ષા વ્યવસ્થા...	...	...	...	...	૨૦૭
૭ સમ્યક્ત્વના વિવિધપર વિશ્વમની કથા.	...	...	...	...	૨૧૦
૮ ચાલુ પરિસ્થિતિપર પ્રજાની વિચારો.	...	...	...	...	૧૧૮
૯ શેઠ આર્થિક કલ્યાણકામ ઓડીકારનો રીપોર્ટ.	...	...	...	...	૨૨૬

શ્રી “સરસ્વતી” છાપખાનું—ભાવનગર.

મુલ્ય રૂ. ૧)

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ મેટ. સાથે.

ભાવનગરમાં મહોત્સવ.

આમારા સમાસદ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ્ર ગયા વર્ષના શ્રાવણ વદી ૮ મે નેમના પાંચેકા હોવાથી નેમના સુપુત્ર કૃતેચંદ્રે નેમની પાછળ નેમણે કપા-
વન કરેકા દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરવા માટે નેમજ પુત્ર તરીકેની પોતાની દ્રવ્ય
અવગણના ઉપરાંત પરગાત્મ ભક્તિને પણ પ્રદર્શિત કરવા માટે ગયા શ્રાવણ માસ-
ની ૧૬ કે ૧૭ મોટા દેરાસરજીના મહોત્સવગંડપની આંદર અદાઈગંડોત્સવ
શરૂ કર્યો હતો. પાત્રીત ભાગી દોળીચાળાઓને ખાસ જોલાવેલા હોવાથી
પૂજા ભણાવામાં બહુ આનંદ આવ્યો હતો. તે દોળીચાળાઓએ પણ નંદીધર
દોળી પૂજાને દિવસે નંદીધર દોળમાં ગંહેકા (પર) જિનાલયોનું મંડળ બહુ
આકર્ષક પૂર્યું હતું. દર્શન કરવા આવનારઓના ચિત્તને તે આનંદ આપનાર
થઈ પડવાથી ચાર પાંચ દિવસ સુધી રાખી મુકવામાં આવ્યું હતું. દરરોજ
ગુડી ગુડી પૂજાઓ ભણાવવામાં આવતી હતી અને નાનું મોટું સ્વમીવચ્છલ
પણ દરરોજ કરવામાં આવતું હતું. એ થાવતવાળા, સામાયિક કરનારા, વિદ્યા-
શાળાના વિદ્યાર્થીઓ, સલાના સભાસદો, ઈત્યાદિને પૃથક્ પૃથક્ આમંત્રવામાં
આવ્યા હતા. છેલ્લે દિવસે (શ્રાવણ વદિ ૧૦ મે) પશુપણનો આગકોનો દિવસ
હોવાથી એવઠા લાભ લેવા માટે નવકરશી કરવામાં આવી હતી. તેની આંદર
થક પણ મારો ગયો હતો. એકંદર દ્રવ્યનો વ્યય ઉદાર દિલથી કરવામાં આવેલો
હોવાથી ઝવેરભાઈ જેવા સુજ અને વિવેકી પુરુષની પાછળ થયું જોઈએ તેવું
શુભ કાર્ય થયું હતું. જોકે ઝવેરભાઈની ખામી એકાએક પુરાવી મુરકેલ કે ને
પણ નેમના પુત્ર કૃતેચંદ્ર નેમને પગલે ચાલતા હોવાથી આગળ કોપર તેઓ
સારી ભાગ આપશે અને લેશે એમ જણાવા લાગ્યું છે.

આ શુભ પ્રસંગને લઈને ઝવેરભાઈનું નામ કાયમ સ્મરણમાં રહેવા માટે
નેમના પુત્ર કૃતેચંદ્રે આર વ્રતની પૂજા અર્થ સહિત છપાવીને બહાર પાડી
છ અને તે વગર મૂલ્યે જે સમુદાયમાં વેચવામાં આવ્યો છે. એ કાર્ય અનુક-
રણ કરવા યોગ્ય કાર્ય છે. કારણકે એથી ત્રણ કાર્ય સિદ્ધ થયા છે. પે ત ના
પિતૃશ્રીનું નામ જળાવાયું છે, પોતાની શક્તિ બહાર આવી છે અને વાંચનાર-
ઓને અપૂર્વ લાભ મળી શક્યો છે. પોતાના વડીલની જે વિષય પર ખીતિ હોય
તોને અનુસરવું એ સુપુત્રેની દ્રવ્ય છે.

છર્ગોદ્ધારમાં કરવા યોગ્ય મદદ.

સાઈબા તાલે મહીકાંઠામાં પ્રથમનું દેરાસર બહુ છર્ગ થઈ જવાથી નવે-
સરથો દેરાસર કરવા માંડ્યું છે. સીલક ન રહેવાથી કાગ બંધ કરી શા. મગ-
નક્કા નથજી વિગેરે ટીપ કરવા નીકળ્યા છે. એ જામમાં શ્રાવકના ઓસનાળ
માતેના સુમારે ૫૦ દર છે. મારસંભાળ કપડવંજ શહેર ૧૨ ગાઉ હોવાથી
ત્યાં જોડ જમનદાસ કરગચંદ ને ગાંધી છગનલાલ મોતીચંદ ગણે છે. દેરા-
સર નેમની દેખરેખ નીચે થાય છે. મદદ કરવા લાયક છે. દ્રવ્યનો સદુપયોગ
નવામાં શંકા સળવા કારણ નથી.

મત આંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ઇડરગઢ કોપરના દેરાસર માટે ટીપ કરવા
ત્યાંના ઝવેરભાઈ મુગંધ ગયા છે ને ટીપ શરૂ થઈ છે. ઉદાર પુરુષો સારી મદદ
આપશે એવો લાગે છે.

श्री जैन धर्म प्रकाश.

तत्र च गृहस्थैः सज्जिः परिहर्तव्योऽकट्याणामित्रयोगः, सेवितव्यानि कट्याणामित्राणि, न लङ्घनीयोचितस्थितिः, अपेक्षितव्यो लोकमार्गः, माननीया गुरुसंहतिः, जवितव्यमेतत्तत्रैः, प्रवर्तितव्यं दानादौ, कर्तव्योदारपूजा जगवतां, निरूपणीयः साधुविशेषः, श्रोतव्यं विधिना धर्मशास्त्रं, जावनीयं महायत्नेन, अनुष्ठेयस्तदर्थो विधानेन, अवलम्बनीयं धैर्यं, पर्यालोचनयायतिः, अवलोकनीयो मृत्युः, जवितव्यं परलोकप्रधानैः, सेवितव्यो गुरुजनः, कर्तव्यं योगपट्टदर्शनं, स्थापनीयं तद्रूपादि मानसे, निरूपयितव्या धारणा, परिहर्तव्यो विकल्पमार्गः, प्रयतितव्यं योगशुद्धौ, कारयितव्यं जगवद्भुवनविम्बादिकं, लेखनीयं भुवनेशवचनं, कर्तव्यो मङ्गलजपः, प्रतिपत्तव्यं चतुःशरणं, गर्हितव्यानि घृष्टकृतानि, अनुमोदयितव्यं कुशलं, पूजनीया मंत्रदेवताः, श्रोतव्यानि सचेष्टितानि, जावनीयमौदार्यं, वर्त्तितव्यमुत्तमज्ञातेन, ततो जविष्यति जवतां साधुधर्मानुष्ठानजाजनता ॥ उपमितिज्ञवपपञ्चा कथा.

पुस्तक २८ भुं.

आश्विन. सं. १८६८. शाके १८३४.

अंक ७ भा.

ॐ अर्हं नमस्तत्त्वज्ञाय.

श्री पद्मानंद कवि विरचित

वैराग्य शतक.

समश्लोकी.

(लेखक भावश्च दामश्च शाह.)

(अनुसंधान पृष्ठ १६३ थी)

न्यासंधी रसत्यागसाइ न जित्युं आहारतुं दौढ्य शुं,
सिद्धांतार्थं गंदापधी तल्लुं हृद्रे अं न्युर्थुं दे ! ना न्युर्थुं;
पीधुं ज्ञान लघु न पाणी विधिधी त्यासंधी कामार्ति ते,
शांति तात्त्विक यामशे नहि हवे सधुं जीम आषधे.

१६

૧૯૮

જનકવંશ પ્રકાશ.

ચાંદાર દ્રુમ નીર ને પ્રસરતાં કોડા તરંગો અરે,
મધુમ્ન પ્રિય બાધુરૂપ, મધુરાં વેણો તણા સાયરે;
ચીતાં નેત્ર અકાર ચંદ્ર સરખે સોભાગ્ય લક્ષ્મી લાયે,
રે ! તે પન્થ નહિ નિકાર જરીયે પામ્યો છતે યોવને. ૧૭

જેણે પૂર્ણપણે ત્યાગી-કામિની ! ગજબામિની !
વીર ! એ કામ શું તુને-કોપે તોય કરી શકે ? ૧૮

લગ્ન એ થઈ જાય નાદ અટ ને લાંબેજ પ્રણયત,
થોડું જ્ઞાન રહે હું કામવશથી ન્યારે પ્રિયા દેખુંજ;
ન્યારે આવર્તી રે ! સ્મૃતિ નરકની, વિષાકતા તત્ત્વને,
ત્યારે તત્ત્વથી રે ! દોરે પ્રિયતમા એ વિષ જેવી મૂલને. ૧૯

દારૂદય શુભૃથી વધ વ્યસનિતા, સત્યે કરી કુવચને,
સંતોષે પરવિત્તચૈર્યપટુતા, શીલે કરી રાગ તો;
નૈવૃથ્યે કરીને પરિચ્છલતા, જે યોવને છાંડ્યુ તો,
તેઓથી પૃથિવી પવિત્ર સઘળી માતું અરે ! સન્નજનો ! ૨૦

ન્યારે પદ્મ વિવિધ મંજરી ધરી, સંપૂર્ણ ખીલ્યું બાંહે !
ત્યારે ચૈત્રવિષે નિલાસિનીતણું અદર્શીત નેધ સુખો;
જેણું તત્ત્વચિંતારમાં રાગ રમ્યું, સર્વે પ્રકારે બાંહે !
ત્યારે કામરહે મથિત ન થયું રે ! પન્થ તે સન્નજનો ! ૨૧

સ્વાધ્યાયરૂપ સીત સુંદર અને સંતોષ સુખો મિમે,
સમ્યગ્ જ્ઞાનનિલાસ સંકપતમે સત્કેયાન સમ્યા વિમે,
તત્ત્વથી પ્રતિબોધ દીપક બોમે, વાંતિ મિયા સંગી જે,
મુક્તિનાં સુખમાં સમિક મનમાં રાગિ મગારે અરે ! ૨૨

હે લોભાગ્રી ! કટાક્ષથી વિવિધને એ કામચેષ્ટાવડે,
શું સર્વોચ્ચ અતાવવાથી જાણવા વેળો મધુરાંવડે;

વેરાગ્ય શતક.

૧૯૮

શું તું વ્યર્થ પ્રયત્નને કરી કરી કપટો સહો રે ! પણ,
શુદ્ધ ધ્યાનરૂપી રસાયન વિષે છે લીન મહાઈ મન. ૨૩

સદ્સાન મૂળવાળું—દર્શન શાખાનું વૃત્તરૂપી તરૂ;
અદ્વાજ્જાળથી સિંચે, મુક્તિ ફળ આપશે ત્હેને. ૨૪

કોષાદિક કપાયરૂપ પગ છે, ને મોહ એ હાથ રે !
રાગદ્વેષજ તીક્ષ્ણ હીર્થ દશન, હુવાર મારે અરે !
એ મિથ્યાત્વજ હુટ હસ્તી વશ છે, સદ્સાન આંકુશથી,
આ ત્રણે ભુવનો ખરે વરા કર્યાં તેણે ખરા સત્તવથી. ૨૫

રે ! દેખાય કળાયદી કુશળ એ બહુએ જનો ! કીર્તિને,
ક્ષુદ્રોની પણ પ્રાર્થનાથી તૃણવત્ સર્વસ્વ આપે અરે !
સ્વાગીને ઝટ પ્રાણદાન દઈ દે, એવા ધોરે એ ઘણાં,
જેનું મુહૂર્ત દૈરિમાં મન સમું બે ત્રણ એવા જણા. ૨૬

જેનું ચિત્ત દયાવાળું, સત્યભૂષિત બોલવું;
કાર્ય પરોપકારાર્થે, શું કરે કલિ તેહને. ૨૭

જૂઠું ન બોલવું જેને, નાયવું ન રણાંગણે;
નથી, એવું ન, કે' જેથી તેથી રત્નવતી ક્ષિતિ. ૨૮

કોને કામકથા ન થાય રસિકા? કોને પ્રિયા ન પ્રિયા?
કોને લક્ષ્મી ન વહાલી હોય? મનમાં કોના રમે પુત્ર ના?
કોને તાંબુલ સુખ દે નહિ? ગમે કોને શીતોદ્ક નહિ?
સર્વાશારૂપ વૃક્ષ છેદ પરશુ એ મૃત્યુ ! આઠ્યું નહિ. ૨૯

મહારી આ પ્રિયવદલલા, પ્રિયતમ, આ પુત્ર મહારો અને,
આ ભંડોર ભુવર્ણથી ભરપુર, મહારોજ આ બંધુ રે !
આ મહારો રમણીય વાસ, સઘળી વિટેલ માયાથી એ !
પાસે આવતું મૃત્યુને નહિ બુએ ! નિર્ભાગ્ય એ માનવો. ૩૦

પ્રીતિ વિષે દોહા (સાર્થ) અવિહદ પ્રીતિ-ભક્તિ કેવી હોય?

(લેખક—સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી.)

પ્રીતિ રીતિ કચ્છુ ઐર હૈ, જાણે જાણુજીહાર;

શુંગે શુડ ખાયા તેનો, સ્વાદ કહે શું ખાર ?

અર્થ—ખરી અંતરંગ પ્રીતિ (પ્રેમ-ભક્તિ) ની ખુબી કંઈ વિલક્ષણ જ છે. એ તો જે જાણુતા હોય તેજ જાણે. એટલે એવી અદ્ભુત પ્રીતિ-ભક્તિ જેના હૃદયમાં જાગૃત થયેલી છે, જેને તેનું અપૂર્વ આસ્વાદન મળ્યું છે અને તેથી જેનામાં નવું ચૈતન્ય રેડાયું છે, એ વિગેરે ચિન્હોવડે તેવી પ્રેમ-ભક્તિની ખરી ખુબી જેના જાણુવામાં-કળાવામાં આવી હોય છે તેજ તેને પિછાની શકે છે. કોઈ મૂંગે માણસે ગોળ ખાધો હોય-તેનો રસાસ્વાદ લીધો હોય તે તેનું સ્વરૂપ બીજાને પોતાની શક્તિ ઉપરાંત હોવાથી શી રીતે સમજાવી શકે ?

પ્રીત મેહ અરૂ મોરડી, આવત દે અતિ માન;

પુકારિકે જગમે કહત, આવત મેહ મહાન. ૨.

અર્થ—મેઘ અને મોરડીને જેવી પ્રીત લાગેલી છે, તેવી પ્રીત અકૃત્રિમ હોવી જોઈએ. જ્યારે મેઘ આવે છે—આવવાની તૈયારીમાં હોય છે ત્યારે તે કેકાર-રવ કરી મૂકીને લોકોને જાણાવે છે કે અમારા પ્રાણાધાર, અતિ વ્હાલા અને ઉપગારી મહાન મિત્ર-મેઘરાજ પધારે છે. ૨

મેહ પિછાનત મોર નહીં, મોર કરી તસ પ્રીત;

પૂર્વ જન્મકે ઈર્ષ્યે, હોત પ્રીત ઇસ રીત. ૩.

અર્થ—જો કે મેઘરજ મોરને કંઈ જાણાણના પાળણતા નથી તેમ તેને મોરની તમા (દરકાર) પણ નથી તો પણ જેમ મોર મેઘના મંગળાકારી શુભાંની પિછાન કરી તેનું આવાગમન હૃદયના ઉમંગકાથી વધાવી લે છે અને મુકતકંઠથી તેના નામોત્ક્રિસ્તપૂર્વકે શુભુ ગાય છે: યાતત મેઘને દેખી દેખી જેમ ને નાચે માચે છે તેમ પૂર્વોપાર્જિત કર્મના સંબંધથી એવા પ્રકારની ખાલી પ્રીતિ બંધાય છે કે જે અંતરની હોવાથી અનુકૂળ-પ્રતિકૂળ સંયોગોમાં પણ કાયમ બની રહે છે, અને પરિણામે સ્વપર ફેલાયને અનેક જાતના ઉત્તમ લાભ સમર્પે છે.

પ્રીત પ્રીત સળ જન કહે, જુદી પ્રીતકી રીતિ;

લોહ ચમક જડ દોહ પૈ, દેખત ચલત સુનીતિ. ૪.

નવ પદ નમસ્કાર સ્તુતિ-વ્યાખ્યા.

૨૦૧

અર્થ-પ્રીત પ્રીત સહુ કોઈ મુખથી પોકારે છે, પણ પ્રીતની રીત કંઈ વિલક્ષણ જ છે. જૂઓ! લોહુ (લોહુ) અને ચમક ઉપલ (લોહુચુંબક પાપાણુ) એ બંને જડ પદાર્થ છતાં એક બીજા તરફ કેટલું બધું આકર્ષણ ધરાવે છે? ખરી પ્રીતિ-ભક્તિ એવી આકર્ષણ અને દંભાવગરની હોવાથી બહુ લાભપ્રદ થાય છે. ઇતિશમ્.

નવ પદ પૂજા અંતર્ગત

નવ પદ નમસ્કાર સ્તુતિ-વ્યાખ્યા.

(લેખક-સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી.)

૧ જેમનામાં ઉત્પન્ન થયેલા ઉત્તમ-કેવળ જ્ઞાનની જ્યોતિ ઝળહળી રહી છે, અશોક વૃક્ષાદિક પ્રાતિહાર્યયુક્ત સિંહાસન ઉપર જેઓ વિરાજમાન થઈ રહ્યા છે, અને અમૃત સગાન ઉત્તમ દેશનાવડે જેમણે સજ્જનોને આનંદિત કર્યા છે તે જિનેશ્વર દેવોને સદાય અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

૨ સહજનંદવાળા સિદ્ધિસ્થાનમાં જેમણે સ્થિતિ કરેલી છે, જેઓ અનંત (જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને શક્તિરૂપ) અતુષ્ટ કરી સંયુક્ત થયેલા છે, જેમણે જ્ઞાનાવરણીય પ્રમુખ સમગ્ર કર્મોનો ક્ષય કરેલો છે અને જન્મ, જરા, મરણના સમસ્ત દુઃખ નિવાર્યો છે તે સિદ્ધ ભગવાનોને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

૩ જેમણે દુઃખ-કઠાગ્રહને દૂર કરેલા છે, જેઓ સૂર્યની જેવા પ્રભાશાલી છે, ભવ્યાત્માઓને એકાન્ત હિતકારી દેશના દેવા જેઓ સાવધાનપણે પ્રવર્તે છે તેમજ જેઓ પંચેન્દ્રિયનિગ્રહ, નવ ગ્રહાશુભિ, કપાય અતુષ્ટજન્ય, પંચ મહામત પાલન, પંચાચાર સેવન તથા પંચ સંગિતિ અને ત્રણ શુભિરૂપ અખંડ ઉદશુણના નિધાન એવા ભાવ આચાર્ય ભગવાનોને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

૪ શિષ્ય સંપ્રદાયને સૂત્રાર્થ શિષ્યવવામાં જેઓ સાવધાન રહે છે, સાંધુ સમુદાયની સંભાળ (નિર્વાહ) કરવામાં જેઓ આગર જેવી ગંભીરતા રાખે છે અને ઇર્ષ્યા-અદેખાદિને તો જેમણે સર્વથા તજી દીધી હોય છે એવા શ્રેષ્ઠ વાચક યા ઉપાધ્યાય ભગવાનોને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

૫ સંયમમાર્ગમાં સમ્યગ્ રીત્યા પ્રવૃત્ત થયેલા, મુખ્યવૃત્ત્યા મન, વચન અને કાયાને સારી રીતે ઝાળમાં રાખી રહેલા, સમતા-સમાધિમા સ્થિત થયેલા,

૬૦૨

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નૂનિત્રિયોગ્ય સહજનનંદમાં મસ્ત રહેનારા અને શુદ્ધ-નિર્દોષ દયા, દમનનું સેવન કરનારા વિશ્વવર્તી સમસ્ત સાધુ સમુદાયને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

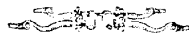
૬ સર્વજ્ઞ-વીતરાગ કથિત છવાછવાદિક નવ તત્ત્વમાં અથવા શુદ્ધ દેવાદિક ત્રણ તત્ત્વમાં રૂચિ-શ્રદ્ધાન, એ જેનું લક્ષણ છે, વળી મિથ્યાત્વ કપાય પ્રમુખને ટાળવાથી જેનો આવિર્ભાવ (દેખાવ) થઈ શકે છે અને જે જ્ઞાન-ચારિત્રરૂપ મહાધર્મનું મૂળ છે તે નિર્મળ સમ્યક્ત્વને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

૭ જે અજ્ઞાન અને મહા મોહરૂપી અંધકારને દૂર કરી નાંખે છે, વળી મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનઃપર્યવ અને કેવળ એ પાંચ જેના પ્રકાર છે, જે અનેક રીતે છવોને ઉપકાર કરે છે અને જે લઘ્ય છવોને સર્વ પદાર્થ સંજોગથી યોગ્ય સમર્પે છે તે જ્ઞાન દિવાકરને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

૮ જે અખંડિત શક્તિ (પ્રમાદ રહિત સતત્ પુરુષાર્થ) વડે પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, સદ્ભાવનાયોગે જેની વૃદ્ધિ થઈ શકે છે અને જે શાશ્વત સુખાદિક આપવા સમર્થ છે તે સંયમ વીર્યને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

૯ જેના પ્રભાવે ઝાતમ સ્વામીની જેની અનેક ઉત્તમ લગ્નિધિઓ ઉત્પન્ન થાય છે, તેમજ દુઃસાધ્ય (મહા મુશીબને મેળવી શકાય એવા) અર્થ પાણુ જેના વડે સુસાધ્ય (મુખે મેળવી શકાય એવા) થઈ શકે છે તથા જે સમર્થ દુઃશીની પેરે કર્મરૂપી વૃક્ષને સમૂળચું ઉખેડી નાંખે છે તે તીવ્ર તપોભર (આંગિલ વર્ધમાનાદિક અનેક પ્રકારના આકરા બાહ્ય અને અલ્પતર તપસમુદાય) ને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો !

ઈતિશમ.

નવપદ સ્વરૂપ ગર્ભિત અરિહંતાદિક આરાધન ઉપદેશ.

(લેખક—સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી.)

૧ જેમણે રાગ, દ્વેષ અને મોહાદિક અંતરંગ શત્રુવર્ગને છૂતી લીધો છે, જેથી ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન પ્રમુખ આત્મ-સમૃદ્ધિ જેમને પ્રગટ-પ્રાપ્ત થયેલી છે, તેમજ ઉત્તમ પ્રાતિહાર્યોદિક અતિશયોવડે જે દેવાધિદેવની પદવીને પામેલા છે, અને જે પોતાની સાતિશય વાણીવડે અનેક છવોના સંદેહરૂપી રજ સમૂદને સમીરની પેરે ઝાટકી કાઢે છે તે જિન-અરિહંત લગવાનને હે લઘ્ય જનો ! તમે સદાય દીલમાં ધ્યાવો !

૨ વિવિધ પ્રકારે છવોને વિડંગના કરનારાં જ્ઞાનાવરણીય પ્રમુખ દુષ્ટ

અષ્ટ કર્મેનાં આવરણોથી જેઓ મુક્ત થયેલા છે, તેથી અનંત જ્ઞાન-દર્શન-ચરિત્ર અને અનંત શક્તિ પ્રમુખ આત્મ-લક્ષ્મી જેમને પ્રગટ થયેલી છે, તેમજ જેઓ સમગ્ર લોકના અગ્રપદને પામેલા છે એટલે નિરૂપાધિક સિદ્ધિ ગતિ અથવા મોક્ષ નામના પ્રસિદ્ધ સ્થાનને પ્રાપ્ત થયેલા છે તે સિદ્ધ ભગવાનને હે ભવ્યજનો ! તમે તમારા દીલમાં સદાય ધ્યાવો !

૩ અખંડ છત્રોશ ગુણગણથી અલંકૃત ભાવ-આચાર્યની ચરણ સેવા જીવોને જે સત્ય સ્વાભાવિક સુખ સગર્વે છે તેવું સુખ માતૃપિતાદિક સ્વજન સંબંધીઓ આપી શકતા નથી તેટલા માટે હે ભવ્યજનો ! તમે તેવા ભાવા-આચાર્યનાં ચરણ કમળ સદાય સેવો-પૂજો કે જેથી મોક્ષ સુખાદિક વેગે વરી શકે.

૪ સુસ્વાદિષ્ટ જળ, ક્ષીર અને અમૃત સગાન અનુક્રમે હિતકારી શુભ, અર્થ અને સ્વાનુભવ જ્ઞાનવડે સ્વશિષ્યવર્ગને જેઓ પ્રસન્ન કરે છે તેવા સુપ્રસન્ન કૃપાળુ વર વાચક ઉપાધ્યાયજી મહારાજને હે ભવ્યજનો ! તમે સદાય દીલમાં ધ્યાવો !

૫ ક્ષાંત (ક્ષમાશીલ-ક્ષમાળુ), દાન્ત (દમનશીલ—ઈંદ્રિયજિત) સુગુપ્તિ ગુપ્ત (ગન, વચન અને કાયાને સુનિગ્રહિત કરી રાખનાર), ગુક્ત (નિર્લેપ-નિઃસ્પૃહી), પ્રજાન્ત (જેમણે કષાય માત્રને સારી રીતે શોષવા દીધા છે એવા વૈરાગ્ય રસમાં જીવનાર), મૂળ-ઉત્તર સાધુ યોગ્ય ગુણને ધારણ કરનાર (પાંચ મહાવ્રતાદિક સાધુ યોગ્ય રજ ગુણે અલંકૃત), વિકથાદિક પ્રમાદ વર્જિત, અને મોહ માયાથી મૂકાયેલા (હું અને માફ જેમને નથી, અથવા અહંતા અને મમતાને જેમણે મારી કાઢી છે) એવા સુનિરાજનાં ચરણ કમળને તમે સદાય ધ્યાવો !

૬ સર્વજ્ઞ કથિત પદ (છ) દ્રવ્ય (ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, જ્વાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય અને કાળ), જીવાજ્વાદિક નવ તત્ત્વ (જીવ, અજીવ, પુન્ય, પાપ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, ણંધ અને મોક્ષ), સંસાર નય (નેગમ, સંઘર્ષ, વ્યવહાર, રૂઝુસૂત્ર, શબ્દ, સમભિરૂઢ, અને એવંભૂત), સંપ્રતભંગી (સ્યાત્ અસ્તિ, સ્યાત્ નાસ્તિ, સ્યાત્ અસ્તિનાસ્તિ, સ્યાત્ અવક્રતવ્ય, સ્યાત્ અસ્તિ અવક્રતવ્ય, સ્યાત્ નાસ્તિ અવક્રતવ્ય, અને સ્યાત્ અસ્તિનાસ્તિ યુગપત્ અવક્રતવ્ય), ચાર નિષ્કેપા (નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ), પાંચ ભાવ (આદ્યિક, ઉપશમિક, ક્ષાયોપશમિક, ક્ષાયિક અને પરિણામિક) તેમજ બે પ્રમાણ (પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ સવિકલ્પ) વિગેરે આપ્ત વચનમાં સુશ્રદ્ધાન

૨૭૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

(દૃઢ પ્રતીતિ) લક્ષણવાળા સમ્યક્ત્વને સર્વ ગુણોમાં પ્રધાન એટલા માટે ગણવામાં આવેલ છે કે જેમ વિશુદ્ધ રસાયણવડે ગમે તેવી કષ્ટ સાધ્ય વ્યાધિઓ પાણુ દૂર થાય છે તેમ આ (સમ્યક્ત્વ) ગુણવડે અન્ય ગુણ પ્રતિબંધક કદાચિદ્ પ્રમુખ અનેક પ્રકારના આંતર વ્યાધિઓ ઉપશામી બન્ય છે. એમ સમજીને હે ભગ્યાત્માઓ ! ઉક્ત સમ્યક્ત્વનું તમે યશ્વિધ આરાધન કરો ! જેથી તમારો સચળો ધર્મકરણી મોક્ષદાયી નીવડે.

૭ વિધ વિધ (અનેક પ્રકારના) અપેક્ષાવાળા અભિપ્રાયોવડે વસ્તુમાં રહેલા અનંતા ધર્મોનું સ્ફેટન કરનારા નય સમૂહોએ નિપપન્ન થયેલ, કેવળ વસ્તુ સ્વરૂપનું જ પ્રતિપાદન કરનાર, અત્યારે પાણુ આગમ રૂપે પ્રગટ દેખાતા, સ્વપર પ્રકાશક હોવાથી બીજા આર જ્ઞાન કરતાં ચઢીયાતા, રતનદીપકની પેરે અંતઃસ્તમ (ઉંડા અજ્ઞાન અંધકાર)ને દૂરણ કરનારા, જાત્રવચ્ચગાન જ્ઞાનદીપકને હે ભગ્યજનો ! તમારા ગતમંદિરમાં સ્થાપો !

૮ જગતમાત્રને આંધ કરી નાંખે એવા સમર્થ મોહનો નિરોધ કરવા વડે પ્રધાન, સમિતિ-શુષ્પિ પ્રમુખ સુસંવર સ્વરૂપ, સામાયિક, છેદોપસ્યાપનીય, પરિહારવિશુદ્ધિ, સૂક્ષ્મસંપરાય, અને યથાખ્યાત એ પાંચ પ્રકારવાળા અને મૂળ તથા ઉત્તર અનેક ગુણોવડે પવિત્ર એવા સત્ આરિત્રને તમે સદાય નિરતિઆરપણે પાળો !

૯ ૭ પ્રકારે બાહ્ય અને ૭ પ્રકારે આંતર એવા જેના બાર ભેદ ગણાય છે, જેનાવડે દુર્ભેદ કુકર્મોનો ભેદ (ચિતાશ) થઈ શકે છે, એવા પાપ વિનાશક તંપને હે ભગ્યજનો ! તમે જન્મમરણાદિક દુઃખનો ક્ષય કરવા માટે આગમરીતે નિરાસીસાથે (નિષ્કામવૃત્તિથી) સેવો ! જેથી તમે જલદી ભવ-જ્રમણુ નિવારીને અક્ષય-અવ્યાબાધ-શિવ સુખને પામી શકશો.

ઉપસંહાર.

સ્વર્ગ-મોક્ષ પ્રમુખ ઈષ્ટ ફળને પ્રકર્ષે કરીને દેવાવાળા ઉપર કહેલાં ઉત્તમ નવ પદોને જે ભગ્યાત્માઓ આરાધે છે તેઓ શ્રી આપાળ નરેશ્વરની પેરે સુખની પરંપરા આરવિહિત સુખ સંપદાને સહેજે પામે છે. ઇતિશમ્.

તપનો પ્રભાવ તથા તપ કરવાની આવશ્યકતા.

૨૦૫

તપનો પ્રભાવ તથા તપ કરવાની આવશ્યકતા.

(ઉપદેશ તરંગિણ્યામ-પૃ. ૯૦)

(લેખક—સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી.)

“ સમતા સહિત કરવામાં આવતા તપથી નિકાચિત કર્મોના પણ ક્ષય થઈ શકે છે. ”

“ પ્રતીત કરેલા તપ-અગ્નિવડે અશુદ્ધ એવું જીવ-સુવર્ણ વિશુદ્ધ થઈ શકે છે. ”

“ તીર્થંકરોએ પોતે પણ તપ એવો છે અને તેથી અદ્ભૂત લાભ બાણી ભવ્ય જનોના હિતમાટે તીર્થંકરોએજ તપનું સેવન કરવા ફરમાન કરેલું છે. તપથી દ્રવ્ય ભાવ લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ થાય છે, ભવસંતતિનો ક્ષય થાય છે, રોગનું નિર્મૂલન થાય છે, કર્મોનો અંત થાય છે, વિદ્વો વિસરાણ થઈ બળ્ય છે, ઇન્દ્રિયોનું દમન થાય છે, મંગળમાળા વિસ્તરે છે, ઇષ્ટ અર્થ સિદ્ધ થાય છે, દેવતાનું આકર્ષણ થાય છે તેમજ તેથી કામવિકાર નષ્ટ થાય છે, માટે તપનું સેવન અવશ્ય કરવું જોઈએ. ”

૧ ઋષભદેવ ભગવાન એક વર્ષ પર્યાંત અને વર્ધમાન સ્વામી છ માસ પર્યાંત અશનાદિક આહારરહિત ઉપોષિતપણે વિચર્યા હતા—પ્રમાદ રહિત સંયમ માર્ગને પાળતા ધ્યાનમાં ઝકઝોળ રહ્યા હતા. એમ ઉપદેશમાળા દિક શાસ્ત્રચક્રી બાણી આત્માર્થી જનોએ એ રીતે તપનું સેવન કર્યું.

૨ હુકર તપવડે સઘળાં ઘનઘાતિકર્મોનો ક્ષય કરી, નિર્માળ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી તીર્થંકરોએ ભવ્ય જીવોના હિત માટે દ્વાદશ વિધ (નાર પ્રકારના) તપનું પ્રતિપાદન કર્યું. તેમાં ૧ અનશન, ૨ ઉણોદરી, ૩ વૃત્તિસંક્ષેપ, ૪ રસ ત્યાગ, ૫ કાયકલેશ (દેહદમન) અને ૬ કર્મવત્ કાય સંલીનતા એ છ પ્રકારનો આહ્યતપ, અને ૧ પ્રાયશ્ચિત્ત, ૨ વિનય, ૩ વૈયાવચ્ચ, ૪ સ્વાધ્યાય, ૫ ધ્યાન અને ૬ કાર્યોત્સર્ગ એ છ પ્રકારનો અભ્યંતર તપ કરવો પ્રકાશેલ છે. આહ્યતપ સેવન કરવાનું અભ્યંતર તપની પુષ્ટિમાટે ભગવાને કહેલું છે. તેથી જેમ વિનયાદિક તપોગુણની વૃદ્ધિ થવા પામે તેમ લક્ષ-પૂર્વક તે આહ્યતપનું સેવન કરવું ઘટે છે અને ત્યારે જ તેની સાર્યકતા છે. અભ્યંતર તપથી એકાંત હિત સંપન્ન છે.

૩ તપવડે સુવર્ણપુરુષાદિક સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે, તેમજ તપવડે ચિક્ષાતિપુત્રાદિકની પેરે ભવસંતતિનો પણ ક્ષય થાય છે. જૂઓ ! ચિક્ષાતિ-પુત્રે ઉપશમ, વિવેક અને સંવર એ ત્રણજ પદોના શ્રવણ, મનન અને

૨૦૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નિદિશ્યાસનરૂપ વજ્રવટે પાપપર્વતનું વિદારણ કરી ચિત્તાના આત્માને ઉગ્રત પ્રયોજી જે ભવાંતરમાં કર્મગાત્રનો ક્ષય કરી શોધ વરમાળા પણ વરશે. માટે ઠીક કરી કહ્યું છે કે “ જે કંઈ દૂર દુરાસાધ્ય અને દેવતાઓને પણ દુર્લભ છે તે સધળું તપવટે સાધ્ય થઈ શકે છે. તપનો પ્રભાવ અચિન્ત્ય છે. ”

૪ શ્રી સિદ્ધચક્રનું આરાધન કરતાં આચાર્યગિહ તપવટે શ્રોપાળ સ્વામી કુબ્જરોગ (કોઠ) શાન્ત થયો, અને તેની કાયાકંચનવર્ણી થઈ. ઇત્યાદિ.

૫ બ્રહ્મ-શ્રી-ગાળ-ગાહલ્યાદિક દુષ્કર્મ કરનાર દ્રઢપ્રહારી તપવટે કંડલુ કર્મનો ક્ષય કરી સદ્ગતિ પામ્યો. ઇત્યાદિ.

૬ દ્વારિકાનગરીમાં દ્વૈપાયન દેવકૃત ઉપસર્ગો આચાર્યગિહ તપના પ્રભાવથી દ્વાદશ વર્ષ પર્યંત અટકી રહ્યા. જ્યારે લોકો તપ કરવામાં મંદ-શિથિલ થયા ત્યારેજ તે ઉપસર્ગો પ્રગટ થયા. ઇત્યાદિ.

૭ “ ઇન્દ્રિયો રૂપ વિવરવટે વાંચ્છારૂપ પવનનું ભક્ષણ કરી ચિત્તરૂપી કર્ણીયામાં સ્થિતિ કરનારા રાગાદિક દોષોરૂપ ભુજંગો અતિ ભયંકર બને છે પરંતુ જો તેમને સર્વથા ભૂખ્યા રાખવામાં આવેછે તો ખરેખર થોડાજ વખતમાં તેઓ નાશ પામે છે અને પછી પૂર્વે નહિ અનુભવેલું અતિ અદ્ભૂત સુખ પ્રગટે છે. ” એવી રીતે તપવટે ઈન્દ્રિયદમન અને રાગાદિ દોષોનો પણ નિઝાદ થાય છે.

૮ કુચ્છ પીડા અને દુર્નિમિત્તાદિકનો ક્ષય કરનાર અને સુખસંપદાને પામવી આપનાર તપ ખરેખર મંગળકારી છે.

૯ અકૃમતપના પ્રભાવવટે માગધ, વરદામ, ગંગા, સિંધુ અને પ્રભાસાધિક દેવોનો મનમાનતો જય ચક્રવર્તીઓ કરી શકે છે. ઇત્યાદિ.

૧૦ તપવટે હરિકેશીંગલ સુનિનીપેરે દેવનું આકર્ષણ થાય છે એટલે તપના પ્રભાવે દેવતા પણ ડાસ થઈ તપસ્વીજનોની સેવાભક્તિમાં હાજર રહે છે.

૧૧ “ એક રસનેદ્રિયદ્વારા જ્યાંસુધી અજા જળ નિયમ વગર મળ્યાં કરે છે ત્યાંસુધી પ્રાણીઓનાં ઉદય કર્મ, દેહ-દુર્ગને તણને જતા નથી. ” એ રીતે તો રાગાદિક ઉલટા મંજૂત જ બને છે. આ હેતુથીજ અનશન, ઉનોદરી પ્રમુખ બ્રાહ્મતપનું નિર્મોણ કરેલ છે, અને સરસ્વ માદક આહાર તેમજ અતિધણો (જરૂર કરતાં વધારે) નીરસ આહાર પણ બ્રહ્મચારી જનોને અવશ્ય વર્જવો કહ્યો છે. ઇત્યાદિક હેતુઓવડે તપનો પ્રભાવ અને તપ કરવાની આવશ્યકતા સહેજે સિદ્ધ થાય છે. ઇતિ શમ્. ”

સુશીલ થવા સાર શિક્ષા વચનો.

(ઉપદેશ તરંગિણિમાંથી)

(લેખક—સન્મિત્ર કંપૂરવિજયજી.)

“ જેઓ ભર થાવનમાં સુશીલવત છે તેઓની ખરેખર અત્યુદ્ધોમાં ગણના થાય છે. જેઓ નદીઓના પૂરમાં પોતે પ્રવેશી તરી શકે છે તેઓ જ તારૂં હોઈ પીળને પણ તારી પાર પમાડી શકે છે. ”

“ પઢન ગુનન કવિ ચાતુરી, હૈ સખ વાત સહદલ;

મઢન દહન મન વસીકરન, ગંગન ચલન સુસકિલ. ”

વ્યાખ્યા—ભણવું, ગણવું, તેમજ પદ્યબંધ કાવ્યો કરવાં એ સર્વ બાબતો સહેલી છે પરંતુ કામ વિકાર દૂર કરવો અને પવનવેગી ઘોડા જેવા મનને લગા-મમાં રાખવું એ આકાશમાં કશા આલંબન વગર ચાલવાની પેરે અતિ ઠઠણ કામ છે. જે કે સારાં મજબૂત આલંબન—સાધનવગર તો આકાશમાર્ગે ચાલી શકાતું નથી; પરંતુ જે પુષ્ટ આલંબનરૂપ બલૂન કે વિમાનાદિકવડે તે આકા-શગમન પણ સુતર થઈ શકે છે, તેમ જગત વત્સલ શ્રી જિનેશ્વરભગવાને પ્રકા-શેલાં આગમ વચનાનુસારે નવવિધ બ્રહ્મ ગુણિનું યથાવિધ ખાલન કરી ઇંદ્રિય કપાયોદિકતું દમન કરવાથી અભ્યાસવશાત્ સહેજે કામવિકાર દૂર થઈ શકે છે અને અતિ ચપાળ મન પણ અનુક્રમે વશવર્તી થઈ રહે છે.

“ કુરંડ રંડતાશુ દુઃખમગાધ, વંઝન નિંદૂ વિસકન્નગાધ;

જન્મંતરે ખડિઅ સિલભાવા, નાઉણુ કુજળ દહ સીલભાવ. ” ૨

વ્યાખ્યા—બાળરંડપો, ચોરીમાંજ રંડપો—વિધવાપણું, દોભાંજ્ય—સર્વત્ર અજાણમાંથી થવું, પુત્ર—સંતાન રહિત રહેવું, મૃત બાળકને પ્રસવવાં અને જેના સ્પર્શમાત્રથી સામાન વિષ ચઢી નદય એવા વિષમ સ્પર્શવાળા વિષકન્યાના અવતારને પ્રપ્ત થાવું એ સર્વ અનિષ્ટ બનાવો જન્મંતર (આગલા જન્મ) માં શીલવ્રતને ખંડી વ્યભિચાર સેવવાનાં ફળ છે એમ સમજી શાણા ભાઈ ખંડેનાંએ વર્તમાન ભવમાં જેમ બને તેમ શીલવ્રતમાં સુદૃઢ રહેવું. ગમે તેવા વિષમ સં-યોગોમાં પણ વિષય વિકારને વશ થઈ પવિત્ર શીલવ્રતથી લગારે ચલાયમાન નહિ જ થાવું. પવિત્ર શીલ પ્રાણવામાં એકા (ઉત્તમ દૃષ્ટાંતરૂપ) થયેલા વિજય-શેઠ, વિજયા શેઠાણી, સુદર્શન, જંબુકુમાર અને રથુલમદ્રસ્વામી જેવા સમર્થ સત્તા સતીઓનાં સત્ ચરિત્રો સદાય લક્ષમાં રાખી સ્વનિયમથી લગારે ડગવું નહિ.

૩ ‘ મંત્રાણાં પરમેષ્ઠિ મંત્ર મહિમા ’—અગળા મંત્રોમાં ‘ નવકાર ’ -નમસ્કાર મંત્રનો મહિમા શિરોમણિરૂપ છે. એકજ નવકારનું સ્મરણ કરતાં

૨૦૮

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આશય શુદ્ધિથી ૫૦૦ સાગરોપમ પ્રમાણ પાપ પલાયન થઈ જાય છે, તેના એકજ પદનું સ્મરણ કરતાં ૫૦ સાગરનાં પાપ હાય પામે છે. અને તેના એકજ અક્ષરને યાદ કરતાં સાગર જેટલાં પાપ દૂર થઈ શકે છે. એવા અગાધ સહિમા નવકાર મહામંત્રનો જાતથી ભાવિક ભાઈ બંહેનોએ આત્મકલ્યાણાર્થે તેમાં અત્યંત આદર કરવો યોગ્ય છે.

૪ ‘તીર્થેષુ શત્રુજયઃ’—સકળ તીર્થોમાં શત્રુજય તીર્થ શિરોમણિ છે. જેના આલંબનથી આ ભવસમુદ્ર સુખે તરી શકાય તે તીર્થ કંહેવાય છે. જ્યાં એકાદિ તીર્થકંઠિક સંબંધી કેવળ જ્ઞાન કે નિર્વાણાદિ કલ્યાણક થયેલ હોય તેને જ્ઞાની પુરૂષો તીર્થ કંહે છે, તે જ્યાં સંખ્યારહિત તીર્થકંઠે, ગણધરો આવી મોક્ષપદને પામ્યા અને અનંત કોટિ સાધુજનો કેવળજ્ઞાન પામી શિવ-સુખ પામ્યા એવા શત્રુજય તીર્થશત્રુજ તો કંહેવું જ શુ? એ અતિ પવિત્ર તીર્થશત્રુજની ભૂમિનું વાતાવરણ ભવ્ય જનોને અત્યંત સુખશાંતિ અર્પવાવાળું છે, તેથી આત્માનું કલ્યાણ ઇચ્છનાર સદુકોઈ સત્જનોએ એ અવશ્ય સેવવા, અર્ચવા, પૂજવા યોગ્ય જ છે.

૫ ‘દાને પ્રાણિદયા’—સઘળા દાનોમાં અભયદાન પ્રધાનપણે અત્યંત વળાણું છે. સદુકોઈને જેવું જીવિત બહાણું હોય છે એવું બીજું કશું બહાણું હોતું નથી. તેથી જ બીજાં ગમે તે દાન કરતાં અભયદાન અઘીયાતું કહ્યું છે. ‘સદુકોઈ પ્રાણી મરણથી કંપે છે’ એમ સમજીને જ નિઃશય સાધુ જનો અતિ ધીર પ્રાણીવધથી સદંતર દૂર રહે છે. મન, વચન અને ક્રયાથી પ્રાણી-વધ પોને કરતા કરાવતા કે અનુમાદતા નથી એટલુંજ નહિ પરંતુ ‘આત્મ-વત્ સર્વ ભૂતેષુ’ એટલે સકળ પ્રાણીવર્ગને પોતાના પ્રાણ તુલ્ય લેખે છે. યાવત્ પોતાના પ્રાણના ભોગે પણ બીજાનાં પ્રાણ બચાવવા બનતું કરે છે. એજ ‘અહિંસા પરમો ધર્મઃ’ એ ઉત્તમ સૂત્રનું ઊંડું રહસ્ય છે એમ સમજી કોઈ જીવને દુઃખ પરિતાપ ન થાય તેવી ઊંડી લાગણી-દરકાર રાખવી એ સર્વકોઈ સહૃદયને ઉચિત જ છે.

૬ ‘ગુણેષુ વિનયઃ’—સઘળા ગુણોનું મૂળ-વિનયજ છે. ખરા વિનય વગર કોઈ પણ સદ્ગુણ આપણને પ્રાપ્ત થઈ શકે જ નહિ. તેથી વિનય-નમ્રતા સેવવાની પહેલી જ જરૂર છે. વિનયવદે આપણા ગુરૂ મહારાજ વિગેરે વહીસો ખુશી થઈને આપણને સારી સારી શિખારાણે આપે છે, જેથી આપણને વિવેક પ્રગટે છે, અભિનવ જ્ઞાન મળે છે. શુદ્ધ શ્રદ્ધાન જાગે છે અને આપણા વર્તનમાં પણ અવનવો ઉત્તમ ફેરફાર થઈ શકે છે. એ જાણે મહિમા વિનયનો છે. તેના વડે આ જન્મમાં આત્માનો ઉત્તમ સુધારો કરી આપણે ભવાંતરમાં સ્વર્ગ અને અનુક્રમે મોક્ષનાં પણ સુખ મેળવી શકીએ તેમ છે.

૭ ‘વ્રતેષુ પ્રહ્લવતમ્’—અનેક ઉત્તમ વ્રત નિયમોમાં નિર્મળ મન, વચન, કાયાથી અખંડ પ્રહ્લવત પાળવું એ દુર્ધર છે. ધીન્નાં વ્રતો નદીઓ સમાન કહ્યાં છે ત્યારે ઉત્તમ પ્રહ્લવત સમુદ્ર સમાન કહેલ છે. કાયર માણસો તે દુર્ધર-વ્રતસમુદ્રને દેખી કંપી ઉઠે છે, ત્યારે સાર્વિક જનો શ્રીજિનેશ્વર મહારાજનાં વચન ઉપર દૃઢ શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ રાખી અચળ-અડગ પુરુષાર્થથી તે વ્રતસમુદ્રને તરી પેલે પાર જાય છે. દેવ, દાનવ, ગાંધર્વ, યક્ષ, રાક્ષસ અને કિંનરાદિક દેવો પણ પ્રહ્લવ્યારી જનોને નમસ્કાર કરે છે, કેમકે તે દુષ્કર વ્રતને પાળવું તેઓ જાહુ કહણુ સમજે છે.

૮ ઇંદ્રિયોમાં રસનેન્દ્રિય, કર્મમાં મોહનીય, વ્રતમાં પ્રહ્લવત, શુષ્પિતઓમાં મન શુષ્પિત-એ ત્યારે સ્વવશ કરવાં સુલભ નથી પણ દુર્લભ છે, દુઃશક્ય છે; પરંતુ અશક્ય તો નથી જ. રસનેન્દ્રિયાદિકથી પરિણામે થતી મહા હાનિ અને પ્રહ્લ-વ્રતાદિકથી પરિણામે થતા મહા લાભ જેને સમ્યગ સમજાય છે તેવા વિરલ પુરુ-ષાર્થી જનો તેમને સ્વવશ કરી શકે છે. રસનેન્દ્રિયના વિષયમાં લુપ્થ અનેલા જંતુઓ ભક્ષ્યાભક્ષ્યનો પણ વિવેક ભૂટી જાય છે, રસગૃહ્ણ ગળીને તેઓ પ્રમા-ણાતિરિક્ત (જરૂર કરતાં ઘણું જ વધારે) ખાન પાન કરી અજીર્ણાદિક રોગ-વટે પ્રગટ દુઃખી થાય છે અને રસલોલુપતાથી રાગાદિક વિકાર વશ બની ભવાંતરમાં પણ અધોગતિને પામે છે. ત્યારે જે જનો જીભને વશ કરી વર્તે છે, તેમને તેવા વિરૂવા-માઠા વિપાક વેદવા પડતા નથી. અહંતા અને મમતા એ મોહ રાજનો શુભ મંત્ર છે, તેથી જ જગત માત્ર અંધ બની જાય છે, જેને સ્વપરનો ભેદ યથાર્થ સમજાય છે તેજ તેનાથી બચી શકે છે અને તેના પ્રતિમંત્રથી તે મોહનો જ પોતે જાય કરી શકે છે. જીવ માત્ર ‘હું’ અને ‘મારું’ એવા મિથ્યાભિમાન-થીજ દુઃખી થાય છે. તત્ત્વજ્ઞાનયોગે વિવેકવટે જ તેનું મિથ્યાભિમાન દૂર કરી શકાય છે અને ત્યારે જ જીવને રાગ દ્વેષરહિત સમતાજન્ય શ્રેષ્ઠ ગુણ હાંસલ થઈ શકે છે. અપ્રહ્લવટે કહો કે કુશીલતાવટે રાવણ જેવા રાજ-વીરોના પણ પ્રગટ ગૂરા હાલ થયા છે અને ભવાંતરમાં વળી નરકાદિક નીચ ગતિ જ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે પ્રહ્લવત અથવા સુશીલતાથી સુદર્શન શ્રેષ્ઠિની પેરે સંકટ માત્ર દૂર થઈ જાય છે, અને દેવતાઓ પણ હાસ થઈને રહે છે; તો પછી બીજાનું કહેવું જ શું? મર્કટ કરતાં વધારે મસ્તીખોર મન નકામા ફૂદકા મારી ભારે ખુવારી દે છે. તેને સુષ્પિતથી સારી રીતે સાંકળ્યું હોય તોજ તે જંપે છે અને જંપવા દે છે. અથવા મન પારાની જેવું ચંચળ હોવાથી વારંવાર વિખરાઈ જાય છે, તેને જે ભાવના (સમતા) ઔષધિથી મારવામાં આવે તો જ તે સ્થિર થઈ શકે છે અને તોજ શાંતિ-સમાધિ પ્રાપ્ત થાય છે. મનોશુષ્પિત એજ મોક્ષ સુખને મેળવવાની ખરી કુંચી છે.

ઈતિશમ્.

સમ્યક્ત્વના વિષયપર વિક્રમની કથા.

જેમ સર્વ શુભાનુ' હવન કહારતા છે, અને સર્વ તપશ્ચાઓનુ' હવન ક્રમા છે, તેમ આર વ્રતોનુ' પરમ હવન સમક્રિત જ છે. હૃદયને વિષે સર્વજ્ઞ દેવ, સદયુક્ત અને સદ્વર્ત્તની જે નિર્માળ શ્રદ્ધા, તે સમક્રિત ક્રેદવચ છે. તે સમક્રિત વત્તવજ્ઞાનીએ આત્માને 'પરમ હિતકારક કહ્યું' છે. સમક્રિતના પ્રભાવથી મનુષ્યની દેવતાઓ સેવા કરે છે, અને ચિકુમ સજ્જની જેમ સર્વ પ્રકારની લક્ષ્મીઓ વિસ્તાર પામે છે. તે ચિકુમ સજ્જની કથા નીચે પ્રમાણે,—

આ જંબુદ્વીપમાં કુસુમ (પુષ્પ) ના જેવું કુસુમપુર નામનું નગર છે. તેમાં સહેલા સુવર્ણના મહેલોની ક્રાંતિઓ તેની કેસરની શોભાને પામે છે. તે નામની કુસુમદ્વીપી સ્ત્રીના નિષ્ક્રમ સમાન હરિનિહરક નામે મહત્ત મહત્ત ક્રમે હતા. તેને મનોહર શુભાવહે ગારી (પાર્વતી) ના જેવી ગારી નામની રાણી હતી. તેમને લાખો માનતાઓથી વંધ્યાપણાના દોષને નાશ કરનારો અને પાંડિતોએ જાણવા લાયક સારા લક્ષણવાળો એક પુત્ર થયો. તે પુત્ર ગર્ભમાં હતો ત્યારે રાજ્યે ચિકુમ (પરાક્રમ) વડે શત્રુઓને હત્યા હતા તેથી તેની માતાએ મહોત્સવપૂર્વક તેનું ચિકુમ એવું નામ રજાવ્યું—પાટયું. યોગ્ય સમયે તે વિનયવાન કુમારે ઉપાધ્યાયને આધીન રહીને સર્વ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યો, અને સર્વ કળાઓમાં કુશળ થયો. પછી કામદેવદ્વીપી હસ્તીને ક્રીડા કરવાના અરણ્ય સમાન યોગ્યને વિષે જવાને તૈયાર થયેલા તે કુમારને રાજ્યે ગત્રીશ સજ્જનીઓ પરણાવી. તેમની સાથે મનોહર ગત્રીશ મહેલોમાં તે કુમાર ક્રીડા કરવા લાગ્યો. તેટલામાં તો તે અકસ્માત્ અનેક વ્યાધિઓથી વ્યાપ્ત થઈ ગયો. કુષ્ઠ, કાસ (કેશરસ), જ્વર, શ્વાસ, શોષ (સોજ), શૂળ, જ્યોત્સર, મરતક વ્યાધિ, ગદુક (વ્યાધિવિશેષ), મેત્રરોગ, વાન્તિ (વમન) અને વાયુ એટલા વ્યાધિઓથી તે પીડાવા લાગ્યો. તેના પ્રતીકારને માટે બકરાં વિગેરેના ગણિદાનની માનતાઓ કરવામાં આવી તે વાગ્યે ગાંધ અને ઔષધની ક્રિયાઓ વિગેરે સર્વ મૂર્ખ માણસને વિષે હિત વચનની જેમ નિષ્ફળ થયાં. તેની નાસિકા, ઓઘ, હાથ અને પગ કૂશ થઈ ગયા, અને વ્યાધિઓથી અત્યંત પીડા પામતો તે કુમાર શય્યામાં પડ્યો પડ્યો રાત્રિ દિવસ મહા કષ્ટથી બસવા પાડવા લાગ્યો. પછી તેણે રોગની ક્રાંતિને માટે નગરની બહાર સહેલા ધ્વનજય નામના પ્રસિદ્ધ યજ્ઞને સેા પાડાનું અગિદાન આપવાની માનતા કરી. તેવામાં દુષ્કર્મદ્વીપી અધિકારને નાશ પમાડ-

વામાં દિવસ સમાન વિમળક્રીતિ^૧ નામના દેવળી ભગવાન તે નગરની બહારના કીશવનમાં પધાયી. તે વખતે તે દેવળીને વાંદવા માટે અત્યંત ભક્તિમાન રાજા આનંદના સમૂદયથી ઉછળતા પુરજનો સહિત આવ્યો. તે વૃત્તાંત બાણીને વિદ્વાન વિક્રમકુમાર વિચાર કરવા લાગ્યો કે—“અહો ! લાલથી લોભની જેમ આપ-ધોથી આ મારા વ્યાધિઓ ઉલટા વૃદ્ધિ પામે છે. જેમ હસ્તીઓના ઉચ્ચ દાંતો પર્વતોને વિષે ભાંગી જાય, તેમ મુદ્રા, મંડળ, મંત્રો, આપધો તથા દેવની માનતાઓ એ સર્વ મારા વ્યાધિઓમાં ભગ્ન થઈ ગયા છે; માટે આ મારા રોગરૂપી સર્પો ગર્વને લીધે જેના બળથી પ્રસરે છે, તે અજ્ઞાનનો આજે હું નાશ કરું, અને જ્ઞાનનો પ્રકાશ કરવામાં સૂર્યસમાન મુનિને લગ્નુ—તેમને શરણે જઈ.” આ પ્રમાણે વિચાર કરીને ઉદ્યમ કરવામાં સાહસિક તે કુમારે રાજાને વિનંતિ કરી કે—“શગતાના રશિસમાન મુનિને નમસ્કાર કરવામાટે મને સાથે લઈ જાઓ.” તે સાંભળીને અશ્વના જિંદુઓ વડે મુખપર રહેલા દાઢીમૂંછના વાળને મુક્તાકળની શ્રેણી જેવા દેખાડતો રાજા તેને મીયાનામાં બેસાડીને સાથે લઈ ગયો. સુવર્ણકમળરૂપ આસનના મધ્ય ભાગમાં બેઠેલા અને મધુર ભાષણ કરનારા તે મુનિરાજને રાજાએ કુમારસહિત નમન કર્યું. પછી મનુષ્યોના પાપરૂપી વિષનું હરણ કરતા મુનિએ અમૃત રસની વૃષ્ટિ કરનારી વાણીવડે ધર્મોપદેશ કર્યો. દેશના થઈ રહ્યા પછી વિક્રમ કુમારના કહેવાથી રાજાએ મુનિને ‘પૂછ્યું’ કે—‘હે ભગવાન ! આ મારો કુમાર કોઈપણ પ્રકારે આરોગ્યતાને પામતો નથી, તેનું શું કારણ ?’ તે સાંભળીને મુખને વિષે દાંતના કિરણોવડે જાણે સ્પષ્ટ રીતે સ્ફુરણાયમાન ધર્મ જ દેખાતો હોય તેમ જ્ઞાનવડે સંશયોનો કવળ કરનારા દેવળી ભગવાન બોલ્યા કે—

“પૂર્વે પશ્ચિમ મહાવિદેહની પૃથ્વીમાં રત્નસમાન રત્નસ્થળ નામના પુરમાં છળકપટના સ્થાન સમાન પદ્મ નામનો દુષ્ટ રાજા થયો હતો. તે મૃગયાના રસમાં અત્યંત આસક્ત હોવાથી એકદા અરણ્યમાં ગયો, ત્યાં તેણે કાર્યોત્સર્ગે રહેલા સુપ્રસા નામના એક સાધુને જોયા. ધર્મ અને જ્ઞાનના શત્રુ જેવા તે રાજાએ ધર્મ અને જ્ઞાનના આશ્રયભૂત તે સાધુના હૃદયમાં નિઃશંકપણે બાણ માર્યું. તરતજ ધર્મના આધારભૂત વૃક્ષસમાન તે સાધુ બાણના પ્રહારવડે વ્યથ થવાથી બાણે પોતે કોઈનું અગ્નિય-અહિત કર્યું હોય તેમ મિથ્યા દુષ્ટ્યનો ઉચ્ચાર કરતા પૃથ્વી પર પડ્યા. તે જોઈને અનેક માણસોએ રાજાને ધિક્કાર્યો. એટલે પોતાને ધિક્કારનારા મનુષ્યોને રાજા હણવા લાગ્યો, તેથી મંત્રીઓએ તેને તત્કાળ

૧ કાળીયારૂપ કરનારા અર્થાત્ નાશ કરનારા.

૨૨૨

જૈનધર્મ પ્રદાશ.

પાંચરામાં નાંખીને પાપલક્ષ્મીને કીરા કરવાનો પાપટ બતાવ્યો. અને તેના પુત્ર પુંડરીકને રાજ્ય પર ગેસાર્યો. પછી હેટલાક દિવસે નરકને યોગ્ય એવા તે રાજ્યને પાંચરામાંથી સુક્રા કર્યો. મુનિરાજ સુયશ્તા તો 'પંચ પરમેષ્ઠિનું' સ્મરણ કરી છ કાય હવસસૂદને બચાવી લેવસત્તમ દેવ થયા.

આધુવર્ગ ઉપર અત્યંત વેર રાખતા તે પદ્મરાજએ માણસોથી અત્યંત નિંદા પામતા છતાં પણ તે નગરના ઉપવનનો ત્યાગ કર્યો નહિ. અન્યહા પોતાના યશવટે આકાશને ઉજ્જવળ કરતા તથા ધ્યાનમાં મગ્ન થયેલા **ઓમ** નામના બીજ મુનિને પણ તેણે પોતાના આત્માને દુર્ગતિમાં પાડે તેમ દાંડના ઘાવે પૃથ્વી પર પાડી નાંખ્યા. પૃથ્વીના જંતુઓને ખમાવીને તથા શરીરનું સંમાર્જન કરીને પ્રતિમાએ રહેલા તે આધુને એ દુષ્ટ રાજ્યએ તેજ રીતે બીજ વાર પણ પ્રહારવટે પાડી નાંખ્યા. આ પ્રમાણે વારંવાર પાપ કરતા તે રાજ્યને જોઈને કેઈ **પુણ્ય** નામના મુનિએ અવધિ જ્ઞાનવટે તેનો આશય બાણી-તેની નિર્ભત્સ્યતા કરીને કહ્યું કે—“ અરે દુષ્ટ ! પોતાના સંતોષને માટે શમતાના આગર એવા મુનિઓને હણતાં તું પાપથી તો બીતો નથી, પણ શું મારા જેવાથી પણ બીતો નથી ? હે દુષ્ટ ! સુયશ્તા વિગેરે મુનિઓએ તારો અપરાધ સહન કર્યો, પરંતુ હું સહન કરીશ નહિ. માટે તું તારા અભીષ્ટ દેવતાનું સ્મરણ કર. જો આ હું તને મારું છું.” એમ કહીને તે મુનિએ વિજળીવટે વૃક્ષની જેમ તેજેલેશ્યાવટે તેને ભસ્મ-સાત્ કરી નાખ્યો. પછી તે મુનિ મેઘની જેમ શાંત થયા. પદ્મરાજ પાપના ભારને હીથે ઉંચો જવાને અસમર્થ હોવાથી અધોગતિની અવધિરૂપ સાતમી નરકે ગયો. મુનિએ પણ તે પાપની આલોચણ લઈને તેનું પ્રતિક્રમણ કરી તે પાપ દૂર કર્યું, અને તીવ્ર તપ કરી આયુષ્ય પૂર્ણ થયે સ્વર્ગે ગયા.

તે રાજ્યનો હવ અપ્રતિષ્ઠાન નામના આતમી નરકના નરકાવાસારાંથી નીકળીને સ્વયંભૂદમાન સમુદ્રમાં મત્સ્ય થયો. તે મત્સ્ય ત્યાંથી ગરીને પાછો સાતમી નરકે ગયો. ત્યાંથી નીકળીને મત્સ્યનો ભવ કરી છટ્ટી નરકે ગયો. ત્યાંથી નીકળી અંશભની સ્ત્રી થઈ ફરીને છટ્ટી નરકે ગયો. ત્યાંથી નીકળી હાથીનો ભવ કરી પાંચમી નરકે ગયો, ત્યાંથી મત્સ્યનો ભવ કરી ફરીથી પાંચમી નરકે ગયો. ત્યાંથી નીકળી સિંહ થઈને ચોથી નરકે ગયો. ત્યાંથી મત્સ્યનો ભવ કરીને ફરીથી ચોથી નરકે ગયો. ત્યારપછી શ્યેન પક્ષી થઈને ત્રીજી નરકે ગયો. ત્યાંથી બીધ પક્ષીનો દેહ ધારણ કરીને ફરીથી ત્રીજી નરકે ગયો. ત્યારપછી સર્પ થઈને બીજી નરકે ગયો. ત્યાંથી બીજીવાર સર્પ થઈને ફરીથી બીજી નરકે ગયો. ત્યારપછી મત્સ્ય થઈને

સર્વાર્થસિદ્ધિ વિમાનના દેવતા વ્રવસત્તમ કહેવાય છે.

૨ તંદુલમત્સ્ય.

પહેલી નરકે ગયો. ત્યાંથી 'વિકલોદ્રિય' પક્ષી થયો, ત્યાંથી હીન ઇન્દ્રિયવાળો તિર્યચ થયો, પછી નીચ જાતનો મનુષ્ય થયો. પછી દેવ થઈ, મનુષ્ય થઈને પાછો નારકી થયો. આ પ્રમાણે લાંબા કાળસુધી તે રાજનો જીવ સેંકડો લેખોમાં ભટક્યો, અને વિવિધ પ્રકારની યોનિમાં ઉત્પન્ન થયેલા અત્યંત પરાલવના આશ્રય રૂપ થયો. બંધન, વ્યથા અને વધ વિગેરેના કરોડો કળોથી વ્યાકુળ થયેલો તે દરેક ભવે આપત્તિના સ્થાનરૂપ મૃત્યુને પામ્યો. આ પ્રમાણે સંસારમાં અતિ ગહન આપત્તિઓને સહન કરતાં તેણે ઘણી ઉત્સર્જિણી અને અવસર્જિણી નિર્ગમન કરી. પછી અકામનિર્જરાવડે ક્ષીણ કર્મવાળો થયેલો તે વસંતપુરમાં સિંહદત્ત નામના ગૃહસ્થનો પુત્ર થયો. ત્યાં યુવાવસ્થામાં તાપસ્ય થઈને દુસ્તંપતપસ્યા કરી અજ્ઞાન કષ્ટના ફળરૂપ તમારા પુત્રપણાને પામ્યો. આ કુમારે સાધુના ઘાતથી અને જિનપ્રવચનના દ્રેષથી ઉત્પન્ન થયેલા પાપને તે તે પ્રકારના કરોડો દુઃખો ભોગવીને ઘણું તો ક્ષીણ કર્યું છે છતાં તેમાંથી કાંઈક અવશિષ્ટ રહેલા પાપને લીધે આ તમારો પુત્ર વ્યાધિસમૂહનાં પાત્રરૂપ થયો છે. ”

આ પ્રમાણે દુઃખથી સાંભળી શકાય એવી મુનિની વાણી સાંભળીને ચક્રિત થયેલો રાજા કંપવા લાગ્યો. તે વખતે વિક્રમ કુમારને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થવાથી તે બોલ્યો કે—“ હે પ્રભુ ! પહેલાં મોહરૂપી અંધકારથી હણુયેલો હું વિવેકરૂપી દીપક ન પામવાથી માર્ગ ભૂલીને કષ્ટરૂપી મહાસાગરમાં પડ્યો હતો. તે કષ્ટરૂપી મહાસાગરના પ્રચંડ પ્રલોભોથી આમ તેમ તાડના પામેલો હું દંવયોગે તેના કાંઠા પાસે આગ્યો છું; પરંતુ વ્યાધિરૂપી પ્રલવમાં ખુંચી ગયો છું, માટે હે જગદ્ગુરુ ! મને નિરાધારને આપ હરતનું અવલંબન આપો, હે સ્વામી ! મને આ પાંડમાંથી બેચી કાઢો, અને હે નિઃસ્પૃહ ! મારા પર દયા કરો. ” તે સાંભળીને કેવળી ભગવાને સમક્રિતરૂપી એક ગુણમાં પરોવેલા બારવત રૂપી જેમાં ભૂપણો છે એવા શ્રાવક ધર્મરૂપી હસ્તને વિસ્તાર્યો. એટલે તેજ વખતે હર્ષના રોમાંચિતથી વ્યાપ્ત અને હર્ષાશ્રુના બિંદુઓથી મિશ્ર દૃષ્ટિવાળા વિક્રમ કુમારે વિધિપ્રમાણે શ્રાવક ધર્મ ગ્રહણ કર્યો. રાજા પણ ભદ્ર પરિણામી થયો. પછી રાજા તથા કુમાર મુનિને નમસ્કાર કરી નગરમાં ગયા અને બોધિરૂપી અમૃતના સાગરભૂત મુનિરાજ પૃથ્વીપર વિચરવા લાગ્યા.

વ્રતવૃક્ષના મૂળરૂપ જે સમક્રિત તેના રસના આસ્વાદનમાં આદર કરનાર વિક્રમ કુમાર જેના પાપરૂપી કંદ છેદાઈ ગયા છે, એવા વ્યાધિઓથી અનુક્રમે તદ્દન મુક્ત થયો. તેથી જેને નવું લાવડ્ય ઉદ્ધાસ પામ્યું છે, માને જેને સર્વ અંગ-

૨૨૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માં પવિત્ર સુંદરતા ઉત્પન્ન થઇ છે, એવો તે કુમાર ધર્મના અલંકાર જેવો થયો, અને સુશ્રિતનો પણ મનોરમ થયો.

એકદા રાત્રિને છેલ્લે પહોરે પેલા ધનંજય યક્ષે પ્રત્યક્ષ થઇને કુમારને કહ્યું કે—“સારી શક્તિથી તારું શરીર નિરોગી થયું છે માટે મને સો પાઠાનું અગિ-
દાન આપ ’ ત્યારે વિક્રમે તેને કહ્યું કે—“હે યક્ષ ! તું પાઠા માગતાં શરમાતો નથી ? મારૂં આજ તો મુનિએ બતાવેલા ધર્મરૂપી આપઘવડે નિરોગી થયું છે. હે યક્ષ ! મહા કષ્ટથી ઉપાર્જન કરેલા અને જેની પ્રતીતિ પ્રત્યક્ષ દીઠેલી, છે એવા ધર્મરૂપ ઔષધને જીવહિંસારૂપી પાપના સમુદ્રમાં કયો વિદ્વાનપુરૂષ નાંખી દે ! ” તે સાંભળીને યક્ષ બોલ્યો કે—“હે કુમાર ! તું મારો યથા બીજને આપી દે છે, તેથી હું તને એવું કરીશ કે જેથી તું અતિ પશ્ચાત્તાપ પામીશ. ’ એમ કહીને તે યક્ષ-
રાજ અદ્યથ થયો, અને પ્રવિણ પુરૂષોમાં સુકુટસમાન વિક્રમકુમાર મનની આકુળતા વિના જ ધર્મકર્મમાં પ્રવર્ત્યો. એકદા વિક્રમ કુમાર અમરનિકેત નામના ઉદ્યાનની લક્ષ્મીના સુકુટ સમાન જિનચલને વિષે જિનેશ્વરના કલ્યાણકનો ઉત્સવ કરવા માટે ગયો. ત્યાં સ્નાત્ર, વિકેપન, પૂજા, નાચ્ય અને સ્તુતિ વિગેરેના ઉત્સવપૂર્વક જિનચંદ્રની ભક્તિ કરીને તે કુમાર જેવો પાછો વળે છે તેવામાં પેલા ધનંજય યક્ષે જિનેશ્વરના કીરિયાનને વિષે જ તે કુમારનું સમગ્ર ક્લેશ્ય લયથી ભ્રમ કરી સ્તંભિત કરી દીધું. પછી તે યક્ષે માયાવડે કરોડો ચમરાજ, અગ્નિ, રાક્ષસ અને અંધકારવડે બાંધે બનાવી હોય તેવી અને દેવોની ગતિને પણ રોકનારી મોટી મૂર્તિ વિદ્યુર્વીને ક્રોધથી પુણ થયેલી ભયંકર મેઘની ગર્જના જેવી વાણીવડે તિરસ્કારપૂર્વક આ પ્રમાણે રાજકુમારને કહ્યું કે—“હે અધમ મનુષ્ય ! કેમ તું મને પાઠ આપતો નથી ? આ તારા આયુષ્યરૂપી કાંડ (થડ)ને અકાળે જ કેમ સમાપ્ત કરે છે ? ” તે સાંભળીને હારથવડે અધરોષને ઉજ્જવળ કરતો કુમાર બોલ્યો કે—“હે યક્ષ ! હું મારા આત્માને પ્રાણીધાતના પાપમાં નાંખીશ નહીં. ઘણી રીતે રક્ષણ કયો છતાં પણ કોઈના પ્રાણ સ્થિર રહેતા નથી, તેથી કાર્યકાર્યને બાજુનાર કયો પુરૂષ તેવા અસ્થિર પ્રાણને માટે અકાર્ય કરે ? ” તે સાંભળીને ક્રોધ પામેલા યક્ષે વિક્રમકુમારને પણ પકડીને ઉંચો કયો અને સ-
સુદ્ર જેમ તરંગોને સગીપના પર્વતપર અદ્ધળાવે તેમ તેને અદ્ધળાવ્યો. તેણે કુમાર મૂર્છા પામ્યો. પછી તે કુમારને મૂર્છાથી સુજા કરીને યક્ષે ક્રોધાન્ધ થઇ ફરીથી કહ્યું કે—“ અરે ! કેમ હવે તું અદેયની જેમ મારૂં દેહું મને આપતો નથી ? જો તું હવેને વિષે દયા રાખતો હો, તો ધર્મને પ્રગટ કરવામાં

૧ મનને આવંદ પમાડનાર.

સમ્યક્ત્વના વિષયપર વિક્રમની કથા.

૨૧૫

કારણભૂત આ તારો જીવ મારાથી હણાય છે તેના પર તું કેમ ક્રોધ કરતો નથી ? ” તે સાંભળીને ધર્મના આધારરૂપ સાહસિક કુમાર જોલ્યો કે—

“ હે યક્ષ ! ધર્મને બળુનારો કયો પુરૂષ પોતાના એક જીવને માટે સો જીવનો નાશ કરે ? વળી હે યક્ષ ! તને ધિક્કાર છે, કે જેથી લાગે જીવના ઘાતવડે આ લવમાં હુઈંધવાણું સ્થાન પામ્યો છે અને પરલવમાં નરકની પીડા પામનારો છું. હિંસાનું કાળ એજ છે. વળી તું તારા પૂર્વજીવનું સ્મરણ કર. તું ધર્મથી જ દેવપણું પામ્યો છે. તો જ્ઞાનવાન છતાં પણ તને પાપને વિષે આનંદ કેમ ઉત્પન્ન થાય છે ? માટે હે યક્ષ ! તારે પણ પુણ્યના પરિણામરૂપ અને જગતનો ઉદ્ધાર કરવામાં હેતુરૂપ નમસ્કારાદિવડે જ આનંદ પામવો યોગ્ય છે. (પણ જીવઘાતથી આનંદ પામવો યોગ્ય નથી.) ” આ પ્રમાણે અનેક પ્રકારની યુક્તિવાળી કુમારની વાણીથી તે યક્ષનું મન ભેદાયું; એટલે તે જોલ્યો કે—“ હે કુમાર ! તેં મને પ્રતિજ્ઞા કર્યો તે બહુ સારું કર્યું. આજથી હું પાપને યોગ્ય એવા પ્રાણીવધવડે આનંદ પામીશ નહીં. અને માણસો માત્ર મને પ્રણામ કરશે, તેનાથી જ હું પ્રસન્ન થઈશ. માટે હે નિર્મળ ચિત્તવાળા કુમાર ! તું પણ મને પ્રણામ કર. તેથી જ હું સધળું સંપૂર્ણ માનીશ. ” કુમારે કહ્યું કે—“ હે યક્ષ ! નમસ્કારના પાંચ પ્રકાર છે. પ્રહાસ નમસ્કાર, વિનય નમસ્કાર, પ્રેમ નમસ્કાર, પ્રભુ નમસ્કાર અને ભાવ નમસ્કાર. તેમાં ચિત્તને વિષે મત્સર ધરાવનારા સત્ક્રિયાવાળા પુરૂષો જે દેવાદિકની વિક્રિયાને બળુતાં છતાં પણ તેમને પ્રણામ કરે છે, તે પ્રહાસ પ્રણામ કહેવાય છે. ૧. પુત્ર વિગેરે વિનયથી પિતા વિગેરેને જે પ્રણામ કરે છે, તેને નીતિસંપન્ન વિનય પ્રણામ કહે છે. ૨. પ્રેમવાળાઓ જે પરસ્પર પ્રણામ કરે છે, તેને પ્રેમ પ્રણામ કહે છે; જ્યારે મિત્રાદિક પ્રેમથી કોપે છે, ત્યારે તેમને પ્રસન્ન કરવા માટે આ પ્રણામ કરવામાં આવે છે. ૩. સન્માન, માન અને લક્ષ્મીનું દાન કરવાથી સુશોભિત એવા સ્વામીને જે અંહિક પ્રણામ કરવામાં આવે છે, તે પ્રભુ પ્રણામ (સ્વામી નમસ્કાર) કહેવાય છે. ૪. તથા સદ્ગુણને અને વીતરાગ દેવને જે નમસ્કાર કરવામાં આવે છે, તેને પંડિત પુરૂષો ભાવપ્રણામ (નમસ્કાર) કહે છે. ૫. માટે હે યક્ષ ! વિચાર કર કે તું આ નમસ્કારોમાંથી કયા નમસ્કારને યોગ્ય છે ? ” આ પ્રમાણે કુમારની વાણી સાંભળીને ધર્મજન્ય યક્ષ જોલ્યો કે—“ હે કુમાર ! તું મને ભાવ નમસ્કાર કર. કારણ કે હું આ જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને સંહારના કારણરૂપ દેવ છું. વળી સંચારસમુદ્રને તારવામાટે જેમની વિભૂતિઓ વહાણરૂપ કહેવાય છે, એવા સર્વ દર્શનોના દેવતાઓ મારા જ અંશરૂપ છે. હે વિક્રમ

૧ આ લોકમાં દિતકારક.

કુમાર ! મને માત્ર નમસ્કાર કરવાથી જ ન ઓળંગી શકાય એવો આ સંસાર-
ગ્રસ્ત રાસુદ તને એક પગલાથી જ ઓળંગવા લાયક થશે. ” તે સાંભળીને હાસ્ય-
કેન્દ્રે જેનું મુખ આમ થયું છે એવો રાજપુત્ર ગોડ્યો કે કે-“હે યક્ષ ! મેં તને
રંકિયાપાપમાંથી તો બચાવ્યો છે, પણ હવે તું વાણીના પાપમાં ન પડ. કા-
રણકે જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને સંહાર છે કે નથી ? તે જ તું સારી રીતે
બાલતો નથી, છતાં તેની ઉત્પત્ત્યાદિકમાં પોતાને સમર્થ માને છે. વળી જેઓના
અંગની ક્રાંતિથી જ તારી દૃષ્ટિ તત્કાળ હુમ થઈ બાય એવા દેવેન્દ્રાથી પણ સ્તુતિ
કરાયેલા દર્શનના દેવતાઓને તું પોતાના અંશે છે એમ કહે છે તે મિથ્યા છે.
તું પોતે જ અપણતાને હીધે આ ભવસાગરમાં એક મત્સ્ય જેવો દેખાય છે;
તો તને નમસ્કાર કરવાથી જ મારો તે ભવસાગરથી ઉદ્ધાર થઈ જશે એમ તું
શી રીતે સ્વીકારે છે ? માટે તું નિષ્ફળ વચનથી મિથ્યા પાપ ન કર. આ
ભવમાં મારો ભાવ નમસ્કાર જિનેશ્વર વિના બીજા કોઈને થવાનો નથી. ” આ
પ્રમાણે તે રાજપુત્રે કહ્યું ત્યારે તે યક્ષરાજે વિવેકથી નિર્મળ થયેલી વાણીને આ
પ્રમાણે બંધૂત કરી. અર્થાત્ તે ગોડ્યો—“હે રાજપુત્ર ! તારા જેવો અનુપમ
આકૃતિવાળો, ધીર, ધર્મીષ્ઠ અને વાચાળ કોઈપણ પુરૂષ કયાંઈ પણ દેખાતો નથી.

તારા વચનથી પરાજય પામ્યો છું, તેથી હું તારો ક્રિકર છું, તથા શુદ્ધ
નિર્મલ ઉપદેશ આપવાથી તું મારો ગુરુ થયો છે. મને તારા હાસને સહેવા
માટે તારા ચિત્તનો એક ખુણો આપ, કે જેથી તારો શિષ્ય થયેલા હું કદાચ
તેમાં સહેલી ગુણધર્મોને બાણી શકું. હે વિભુ ! હું મારા ચિત્તને તારાથી ગૂઢ
(વિયોગી) નહીં કરું. કારણ કે તેમ સહેવાથી આ માફ મન તમે કરેલા જિન
પૂજના ઉત્સવને બાણી શકશે. હે સ્વામી ! કોઈ વળત મોટા સંકટ વળતે ત-
મારે મને યાદ કરવો. કારણ કે સેવકોને સ્વામીમાટે તેજ મોટો અવસર છે.”
આ પ્રમાણે કહીને કુમારની રત્ન લઈ તેના વિચિત્ર ચરિત્રથી ચમત્કાર પામેલો
યક્ષ પોતાને આશ્રમે ગયો.

પ્રાતઃકાળે તે વૃત્તંતની જગત પડતાં રાજા તત્કાળ કુમારની પાસે આવ્યો,
અને કુમારને હર્ષથી આલિંગન કરીને ઉગતા સૂર્યના કિરણો જેવા કુંકુમ મિશ્રિત
જળની શોભાથી સ્મણીય કરેલી પૃથ્વીપર થઈને તેને નગરીમાં લઈ ગયો. દરેક
માર્ગે ધારજનોની સ્ત્રીઓની નેત્રોરૂપી ટમળના તોરણોવાળી ખૂરીમાં રાજાએ
ભવપૂર્વક કુમારને પ્રવેશ કરાવ્યો. પછી દેટલેક કાળે વિક્રમકુમારકંપર રાજ્ય-
ભાર મૂકી રાજા મરણ પામ્યો. અનિત્ય ભાવતાના ધ્યાનરૂપી અમૃત સાગ-

૨ હિયારી-લાલાત વ્યાપારથી થતા પાપમાંથી.

સમ્યક્ત્વના વિષયપર વિક્રમની કથા.

૨૧૭

રના તરંગોમાં નિમજ્જન કરનારા વિક્રમરાજાએ અનુક્રમે પિતાના શોકરૂપી અગ્નિથી ઉત્પન્ન થયેલા તાપનો ત્યાગ કર્યો અને પિતાના શોકરૂપી વિશેષ પ્રકારના અગ્નિથી નિર્મળ થયેલા વિવેકને સુવર્ણની જેમ હૃદયનો અલંકાર કર્યો. પછી ન્યાયરૂપી કલ્પવૃક્ષના ઉદ્યાનની છાયામાં એનીને તે રાજાએ જિનેન્દ્રના એવોરૂપી આભૂષણવડે પૃથ્વીને સર્વોચ્ચે વિભૂષિત કરી. આ વિક્રમરાજાના સમયમાં સમગ્ર ભૂતળ સાત વ્યસનોથી રહિત અને સુકૃતના ઉદયમાળાં થયું. કહેવત છે કે 'જેવો રાજા તેવી પ્રજા.'

એકદા સંનિપાતની જેવો પ્રચંડ કલિંગ દેશનો રાજા યમ વિક્રમરાજાનો દેશ ભાંગવા માટે અકસ્માત્ થડી આવ્યો. કોઈક દેવતાના પ્રબળ પ્રભાવથી અદ્ભુત બળવાળા પાણુ હરણુ જેવા યમરાજાએ સિંહ જેવા વિક્રમરાજા ઉપર ચડાઈ લાવવાનો વિચાર અમલમાં મૂક્યો. તે વખતે સૈન્યની ધૂળાવડે સૂર્યમંડળના તેજને ઢાંકી દેતો વિક્રમરાજા તેની સામે યુદ્ધ કરવા નીકળ્યો. જેમના પ્રચંડ પરાક્રમના કાર્યો નિઃશ્ચય છે એવા યમ અને વિક્રમના વીર સુભટોરૂપી સિંહોનો સંઘાર કરનારું યુદ્ધ પ્રવર્ત્યું. દેવના પ્રભાવથી જેનામાં બળની સંક્રાંતિ થઈ છે એવા યમ રાજાએ થોડા વખતમાં વિક્રમ રાજાનાં પ્રચંડ સૈન્યને છતી લીધું, અને તેને મહા સંકટમાં નાંખ્યો. તે વખતે વિક્રમ રાજાએ ધનંજય યક્ષનું માત્ર સ્મરણ જ કર્યું. તેટલામાં તે યક્ષે યગરાજાના હાથ બાંધીને તેને વિક્રમ રાજાના ચરણમાં ભેટરૂપ કરી વિક્રમ રાજાને પ્રણામ કર્યો. શત્રુને નિષ્ફળ ઉદયમાળો અને દીન સુખવાળો બંધને અતિ કૃપાળુ વિક્રમરાજાએ તેને બંધનથી મુક્ત કરાવ્યો, અને તેના દેશમાં પાછા જવાની આજ્ઞા આપી. પછી અક્ષત મૈત્રીવાળા તે યક્ષનું વિક્રમે સન્માન કર્યું, તેને પ્રણામ કર્યો અને તેની રજા લઈને વિક્રમરાજા પોતાના પૂર તરફ આવ્યો. કીર્તિરૂપી આભૂષણવાળા વિક્રમરાજાએ માંગલિક શાલુ-ગારથી મનોહર બનેલી પૂરીમાં પ્રવેશ કર્યો. વિક્રમરાજાના રાજ્યમાં સુરાજ્યની સંપત્તિથી શોભતા પૌરજનો હંમેશાં મોટા મોટા ઉત્સવો કરીને સ્વર્ગમાંથી દેવતાઓને પણ પૃથ્વીપર લાવવા લાગ્યા.

એકદા વિક્રમરાજા અથ્થ કીડા માટે પુરબહાર ઉદ્યાનમાં જતો હતો, તે વખતે માર્ગમાં ઉત્સવવડે મત્ત થયેલા ઘણા લોકોવાળું એક ઘર તેણે જોયું. પછી તે રાજા અથ્થકીડા કરીને પાછો વળ્યો, તે વખતે તેજ ઘર અત્યંત શોકના આકંઠવાળું જોયું. તેથી વિદમયવડે વ્યાકુળ થયેલા રાજાએ પોતાના એક અનુચરને બોલાવીને તે ઘર પ્રથમ ઉત્સવમય અને પછીથી શોકમય થવાનું કારણ પૂછ્યું, ત્યારે તે અનુચરે તેનું કારણ બતાવીને કહ્યું કે—“હું સ્વામી! આ ઘરવાળા મોટા ગૃહસ્થને એકે પુત્ર નહોતો, તેને ગઈકાલે અંધ પુરૂષને

૨૨૮

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત થાય તેમ પુત્રની પ્રાપ્તિ થઈ હતી. આપ અશ્વક્રીડ કરવા માટે અહીંથી જતા હતા, તે વખતે આ ઘરમાં પુત્રોત્પત્તિ નિમિત્તે મહોત્સવ થતો હતો, તે આપે જાણે હતો. અત્યારે દેવથોળે તે પુત્ર મરણ પામ્યો, અને તેના વિયોગની ખીડથી તેનો પિતા પણ મરણ પામ્યો. તેથી પુત્રજન્મના ઉત્સવનિમિત્તે આવેલા તેના કુટુંબના સર્વ જનો જમણા દુઃખમાં આવી પડ્યા, તેથી તેઓ આક્રંદ કરે છે. ” તે સાંભળીને સંસારનાટકના કુટિલપણને લીધે સમાચિત શરીરવાળો રાજ્ય વ્યાકુળતારહિત સ્થિર ચિત્તે વિચાર કરવા લાગ્યો કે-“ આ સંસારની વિચિત્રતાને પાડિતો પણ બાણી શકે તેમ નથી. કારણકે મનુષ્યો કાંઈક ચિનંતે છે, અને પરિણામ તેથી ઉલટું જ થાય છે. અહો ! શ્રીમ જતુના તાપથી ખીડાયેલો મનુષ્ય વિશ્રાંતિને માટે વૃક્ષની છાયામાં આવે છે, પણ તેનો દેવ વિપરીત હોય છે તો વૃક્ષના કોટરમાં રહેલો મોટો સર્પ તેને ઉસે છે. અહો ! કોઈ પુરૂષ શત્રુને વિદારણ (નાશ) કરવાનાં કારણરૂપ શસ્ત્ર ધારણ કરે છે, પરંતુ દેવથોળે તેજ શત્રુવડે પોતાના જ શસ્ત્રથી પોતે હણાય છે. કદાચ કોઈ પુરૂષ પોતાના મનોરથ પ્રમાણે કળને પામે છે, તો તે પણ મહા વિટંબણાની બાળનાં તેને નાંખવામાટે પ્રથમ વિશ્વાસ ઉપજાવવા સારૂ જ હોય છે. ‘હું એકાંત દુઃખને જ આપનાર છું’, એમ બાણી લોકો વેરાગ્ય પામીને મુક્તિને માટે ન દોડે. ’ એમ ધારીને આ સંસાર કવચિત્ સુખના લેશને પણ આપે છે. આ સંસારમાં જે સુખની પ્રાપ્તિ છે, તે મનુષ્યને પરિણામે દુઃખદાયક જ છે, તેથી તે સુખપ્રાપ્તિને મત્સ્યના ગળામાં પેડેલા ચત્ર (શૂળી) પર રહેલા માંસના કવળની ઉપમા જ ઘટે છે. લોકો આ મનને ચપાળ કેમ કહેતા હશે ? કારણકે તે (મન) તો સંસારના પદાર્થોને વિષે બાણે વળલેપથી ચોટેલું હોય, તેનું અતિ નિશ્વાસ જાણે છે. માટે હું તો જે તીર્થંકરો લોકાકાશને અલોકાકાશમાં શ્રેષ્ઠવાને પણ અમર્થ છે, તેમના આશ્રયના સામર્થ્યથી મારા ચિત્તને સંસારના પદાર્થોમાંથી ખેંચી લઉં. ” આ પ્રમાણે વિચાર કરતો વિક્રમરાજ શ્રીશ્રતાથી પોતાના મહેલમાં ગયો, અને ચંદ્રસેન નામના પોતાના પુત્રને રાજ્ય સોંપી ત્રવ ગ્રહણ કરવા ઉત્સુક થયો. તે વખતે જ્ઞાનવડે તેના ભાવને બાણીને સ્વભાવથી જ કહણના નિધિસમાન સદ્ગુણ કેવળી ભગવાન તે પૂરમાં પધાર્યો. તેમના આગમનની વધામણી આપનાર ઉદ્યાનપાળકને ધનામ આપનારકે સતોપ પમાડી હર્ષથી વિકાસ પામેલો વિક્રમરાજ ઉદ્યાનમાં ગયો. ચિરકાળના અનુરાગ (પ્રીતિ) થી બંધાયેલી શ્રદ્ધારૂપ સ્ત્રીને બાણે પરણતો હોય તેમ તે રાજાએ કર્મરૂપી ઇંધનના અગ્નિસમાન શુરૂની પણ પ્રદક્ષિણા કરી. પણી શુરૂને તમીને રાજા થોગ્ય આસનપર બેઠો અને પુરૂની વાણવૃદ્ધિને ક્રીડ-

વામાં ચાતકપક્ષી સમાન શોભવા લાગ્યો. પછી ચારિત્રને માટે મુનીંદ્રને વિનંતિ કરીને તે રાજા તીર્થની પ્રભાવના કરવા માટે પાછો નગરમાં ગયો. પછી ધન-વ્યય થશે કરેલા સાંનિધ્યથી, સુર અસુરને ચમત્કાર ઉપજાવે તેવા ઉદાર મહોત્સવ સહિત, ચક્ષુરાજે કરેલી પ્રભાવનાથી જિનશાસનને સુદૃઢવાળા અન્ય ધર્મીઓને પણ સ્તુતિ કરવા લાયક કરતો રાજા સિદ્ધિ રૂપી સ્ત્રીને લોભ ઉપજાવે તેવું રૂપ ધારણ કરીને જુર પાસે ગયો. અને સંસારના મસ્તકમાં શૂલ ઉત્પન્ન કરનાર, તથા જ્ઞાનરૂપી વૃક્ષના મૂળ સમાન ચારિત્રને ગ્રહણ કર્યું. પછી મનુષ્યમાં ચંદ્રસમાન ચંદ્રસેન રાજા તેમને તમીને નગરમાં ગયો, અને વિક્રમ રાજર્ષિએ જુરની સાથે પૃથ્વીપર વિહાર કર્યો. શ્રદ્ધાપૂર્વક શુદ્ધ તપસ્યા કરીને, શુદ્ધ સિદ્ધાંતનો અભ્યાસ કરીને તથા પૃથ્વીપરના અનેક પ્રાણીઓને પ્રતિષેધ કરીને છેવટે કેવળજ્ઞાન પામી તે રાજર્ષિ મોક્ષપદને પામ્યા. આ પ્રમાણે અન્ય જીવોએ પણ વિક્રમરાજની જેમ તત્ત્વથી સમકિતને ધારણ કરવું, કે જેથી તત્કાળ અન્ને લોકના ભયથી મુક્ત થઈ શકાય.

॥ इति सम्यक्त्वे विक्रमराजकथा ॥

ચાલુ પરિસ્થિતિપર પ્રકીર્ણ વિચારો.

(૩)

હવે કોન્દરન્સના બંધારણમાં કેવા પ્રકારના ફેરફારો કરવાની આવશ્યકતા અનુભવ ઉપરથી જણાઈ છે તે જાણતો વિચાર કરીએ. આપણે દશ વરસથી કોન્દરન્સની હીલચાલ શરૂ કરી છે અને તેમાં તેના સાત અધિવેશનો થયાં છે તે દરમિયાન બંધારણમાં જે જે ખામીઓ જણાઈ હોય તે ઉપરથી તેમાં ઘટતો ફેરફાર કરી તે સંસ્થા વધારેમાં વધારે હિત કરી શકે અને ગહુ અસરકારક રીતે કામ જાતવી શકે તેવા સુધારાઓ કરવાના તબક્કાપર તે હવે આવી પહોંચી છે. જે સુધારાઓ સૂચવાય તે અનુભવથી જણાયેલ અગવડો દૂર કરનાર હોવા જોઈએ જેથી વ્યવહાર રીતે જે ખામીઓ જણાઈ હોય તેનો પ્રતીકાર થાય. સારા નશીંગે કોન્દરન્સના આંતર શરીરનું બંધારણ એવું રચાયેલું છે કે તેમાં વખતો વખત ઘટતા સુધારા કરી શકાય.

સર્વેષો પ્રથમ તો કોન્દરન્સનું બંધારણ જે ભાવનગરના અધિવેશન વખતે રચવાનાં આવ્યું છે તેમાં ઘટતો ફેરફાર કરવો ઉચિત છે. તેમાં મુખ્ય નિયમ એ સચવાવો જોઈએ કે કોન્દરન્સના જનરલ સેક્રેટરીઓ જે અત્યારસુધી દરેક કોન્દર-

રસમાં રિપોર્ટ આપનાર તરીકે કાર્ય બજાવે છે તેને બદલે એવી વ્યવસ્થા થવી જોઈએ કે તેઓ પાસે દરેક પ્રાંત અને શહેરના આખા વરસના કાર્યના રિપોર્ટ આવે. અત્યારે જનરલ સેક્રેટરીને આખા વિભાગ ઉપર નજર રાખવી પડે છે અને તેથી કામ સરવાળે જરૂરીઆતના પ્રમાણમાં બહુ ઓછું થાય છે. અને બદલે દરેક જુદા માટે પ્રાંતિક સેક્રેટરી નીચી દેવા જોઈએ અને તેના હાથ નીચે દરેક શહેરમાં લોકલ સેક્રેટરી નીમવા જોઈએ. આ લોકલ સેક્રેટરીઓએ પોતાના શહેરમાં પૈસા એકઠા કરી લાઇબ્રેરીઓ કરવી, કોન્ફરન્સના હેતુ પાર પડે એવા સુધારા કરાવવા અને જરૂરીઆતના પ્રમાણમાં પ્રાંતિક સેક્રેટરીની મારફત વધી ઓફીસને સર્વ લીડચાલથી વાકેફ રાખવી; ધનસંગ્રહી સદ્દ મેળવી અને કરવી. આ સર્વ અમુક શહેરની સ્થિતિ, સંયોગ અને બીજી હકીકત લક્ષ્યમાં લઈને કરવું અને એ સર્વ કાર્યના રીપોર્ટ વરસની આખર થતાં પહેલાં થોડા વખતે પ્રાંતિક સેક્રેટરીઓને કરવો. જેઓ તે રિપોર્ટોના સંગ્રહ પોતાના જુદા રિપોર્ટ સાથે જનરલ સેક્રેટરીને મોકલી આપે. આવા પ્રકારની વ્યવસ્થા કરવાથી કામની વહેંચણી બહુ સારી રીતે થશે અને સ્થાનિક સેક્રેટરીઓ પોતાપોતાના શહેરમાં સ્થાનિક બોર્ડ બનાવી તેમાં આગળ પડનારા બંધુઓને એકઠા કરી કાર્ય પ્રતાપિકા મુકરર કરશે. તેથી દરેક માણસને માથે થોડું જવાબદારી રહેવા ઉપરાંત કોન્ફરન્સના કાર્યમાં રસ પડશે અને તેથી અત્યારે કોન્ફરન્સ ઓફીસને કેન્દ્ર ગણવામાં આવે છે તે સ્થિતિનો અંત આવશે. આ યોજનાથી કોન્ફરન્સ હેડ ઓફીસ જેને હાલ કોઈ પણ નવિન કાર્યનું કેન્દ્રસ્થાન ગણવામાં આવે છે તેને બદલે સર્વ કાર્યક્રમનું અંતિમ સાધ્યબિંદુ તેને ગણવામાં આવશે અને એવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે પછી કોન્ફરન્સથી ખર્ચના પ્રમાણમાં લાભ થતો નથી એવી જે ફરિયાદ વ્યાજબી કે બેરબ્યાજબી રીતે કરવામાં આવે છે અને જે વાંધાની ચર્ચા આપણે ગત આંકમાં કરી ગયા છીએ તેનું કારણ પણ રહેશે નહિ. કારણકે પછી એક મધ્યબિંદુથી થતા કાર્યને બદલે દરેકે દરેક શહેર કાર્ય કરવા માંડી જશે તેથી સારી અસર વધવા સાથે કાર્યના સરવાળો અને ક્ષતિ પણ વિશિષ્ટ થશે એ નિઃસંદેહ હકીકત છે.

ખંધારણના સંગ્રહમાં આ ઉપરથી મુખ્ય નિયમ એ અચવાવો જોઈએ કે કોન્ફરન્સના સેક્રેટરીઓને રિપોર્ટ આપનારને બદલે રિપોર્ટ લેનારની સ્થિતિમાં મુદ્દવા જોઈએ. અત્યારે તો એમ થાય છે કે કોન્ફરન્સના અધિવેશનના દિવસોમાં સમગ્ર જૈન પ્રજા જે જાગૃતિ બતાવે છે તેના સોટો ભાગ આખા વરસમાં અદૃશ્યરૂપે થઈ જાય છે અને તે સર્વ વ્યક્તિઓ સેક્રેટરી તરફથી શું થાય છે તેની તરફ નજર રાખે છે અને તેઓમાં ખામી આવે છે તે પર દીકા

કરે છે. જવાબદારીના આ વિભિન્ન ખ્યાલને લઈને આખા વરસ દરમિયાન એક વ્યક્તિ તરીકે કદાચ સેક્રેટરીઓ સાથે કામ ખતાવી શકે પણ સમગ્ર તરીકે જેન કોમ વધારે કામ કરી શકે, તેવી સ્થિતિમાં મૂકાયેલી હોવા છતાં કાર્યવ્યવસ્થાની વિચારણાની ખામીને લઈને પછાત રહે છે. તેટલા માટે બંધારણમાં આ વિગત પ્રમાણે સુધારો આવશ્યક માનવામાં આવે છે. ભાવનગરના અધિવેશન વખતે જે બંધારણ રચ્યું છે તેમાં આ સર્વ સુધારાનાં બીજા દર્શાવાઈ ગયાં છે, પણ તે બીજાને હજી વ્યવહાર આકારમાં મૂકવામાં આવ્યા નથી. એને અંગે ખાસ લક્ષ્યમાં રાખવાનું એ છે કે એ સુધારો ખ્યાલી કે કાગળ ઉપર શોભે તેવો છે એમ જરા પણ નથી, માત્ર ધરાધર કામ પર લાગી જનાર આત્મભોગ આપનાર થોડી વ્યક્તિઓ નીકળી આવે તો બહુ સારી રીતે અમલમાં આવી શકે તેવો તે માર્ગદર્શક સુધારો છે અને કોન્ફરન્સની અભ્યારે જે દશા થઈ છે તે જો ઉપરોક્ત સુધારાને અને સાથે હવે પછી ચર્ચાવાના સિંદૂલ કમીટીના ડરાવને ધરાધર અમલમાં મૂક્યો હોત તો કદિ થાત નહિ એમ કહેવામાં જરા પણ ધ્રુવતા લાગતી નથી. આ સુધારાના અથવા બંધારણના નિયમનો અમલ થવાથી દરેક શહેરમાં અને પ્રાંતમાં એક કોન્ફરન્સ તરફ ચુસ્ત લાગણી ધરાવનાર વર્ગ ઉભો થાય છે જે આખા વરસ દરમિયાન કોન્ફરન્સના કાર્યને જવલંત રાખ્યા કરે છે અને કોન્ફરન્સના કાર્યવાહકો જરા મંદ પડી જાય તો તેઓને પણ જોડત રાખ્યા કરે છે. અભ્યારે સર્વ વ્યક્તિઓ હેડ ઓફિસને કેંદ્ર ખતાવી નાંતા અસુક કાર્યવાહકો અથવા ખાસ કરીને જનરલ સેક્રેટરીઓ ઉપર નજર રાખ્યા કરે છે એ સ્થિતિ ઘણી રીતે પસંદ કરવા લાયક નથી. તેટલા માટે બંધારણ એવા પ્રકારે રચ્યું જોઈએ કે તે કદિ પણ કેંદ્રાપગામી ન હોય અને તેમાં સર્વ અથવા ઘણી વ્યક્તિઓ સીધી અથવા આડકતરી રીતે રસ લઈ શકતી હોય. એ નિયમ પ્રમાણે જો નિર્ણય કરી બંધારણ રચવામાં આવે અને તેમાં નાનામાં નાના ગામડાને પણ ભાગ લેવા માટે આમંત્રણ કરવામાં આવે અને તે સર્વ હડ્ડી-કા ધરાધર ગતિમાં મૂકવા માટે જો વિશુદ્ધ માનસિક બળવાળા સંસ્કારી માણસો શોધો વળતનો ભોગ આપી સ્થાન પર જઈ યોગ્ય રચના કરી આપે તો દશ વીસ વરસમાં જેન સમાજ અદિતીય કાર્ય કરી સમસ્ત આર્ય પ્રજા ઉપર સરસ સંગઠવવાની સ્થિતિમાં આવે એમ જણતરી જણવાનો પૂર્ણ સંભવ રહે છે. કદી અભ્યારે તો જે સ્થિતિ આવે છે તેમાં બહુ ખેદ થયા વિના રહે તેમ નથી. પ્રગતિ તો બાબત પર રહી પણ છેલ્લા ત્રણ વરસથી આપણે બહુ પાછળ હડતા જઈએ છીએ, કોમળાગ તકન વિશીર્ણ થતું જાય છે અને આપણે એટલા નીચે ઉતરતા જઈએ છીએ કે જો આવી વિશિષ્ટ યોજના અમલમાં મૂકવામાં દીલ કર-

વામાં આવશે તો કદાચ એવી સ્થિતિએ પહોંચી જશું કે જ્યાંથી ઉપર ઉંચા આવતા અતિ ભીષમ પ્રયત્ન કરવો પડે અને તેવો પ્રયત્ન કરનાર પુરૂષો કોમ-સાથી તે વખતે મળી પહોંચી ન આવે અને તેને પરિણામે કોમ તદ્દન અધિકારના ખાડામાં ઉતરતાં ઉતરતાં છેવટે નાશને પામી જાય અથવા નાશ જેવી સ્થિતિમાં સળગ્યા કરે.

આ યોજના સાથે જ એક 'કોન્ફરન્સ સેન્ટ્રલ કમીટી' નીમવાની અથવા તે સંબંધમાં ભાવનગર કોન્ફરન્સનો હરાવ અમલમાં મૂકવાની ખાસ જરૂર છે. આ સેન્ટ્રલ કમીટી તે કોન્ફરન્સની એક સ્ટેન્ડીંગ કમીટી સમજવી. એમાં દરેક પ્રાંતના મુદ્દામ પ્રતિનિધિઓની નિમણૂક થાય અને તેઓની ચર્ચા સોળથી વીસની જ હોય તો જરૂરને પ્રસંગે આખી કોન્ફરન્સના દિલ્લના સવાલોપર સકર્ચુલરથી અંગ ગાહુ અગત્યના પ્રસંગે નિર્ણય જગોપર એકત્ર મળી નિર્ણય કરી શકે. જે વિગતથી પ્રશ્ન કરવામાં આવે અને તેમાં વિશેષ ચર્ચાની જરૂર ન હોય તો જનરલ સેક્રેટરીના સકર્ચુલર પર તેઓ અભિપ્રાય આપી શકે પરંતુ કોન્ફરન્સની દિલ્લચાલને અંગે અથવા આખી જૈન કોમને અંગે ખાસ મહત્વનો સવાલ હોય તો તેઓ એકત્ર મળી નિર્ણય આપે. આથી અત્યારે જે અગવડો વારંવાર જનરલ સેક્રેટરીને પડે છે અને તેઓને સુંબઘની એડવાઇઝરી બોર્ડના એક શહેરના વિચારપર કાર્યરેખા અંકિત કરવી પડે છે તે સ્થિતિ દૂર થાય અને જવાબદાર માણસોના આખા દેશના પ્રતિનિધિવર્ગની ધમ્મજની રૂઝવે જે કામ થાય તેમાં સર્વની સંમતિ મળી જાય. ખાસ કરીને કોન્ફરન્સના અધિવેશનના પ્રમુખની નીમણૂકના સંબંધમાં સ્થાનિક રીસેપ્શન કમીટીમાં મતભેદ પડ્યા હોય અથવા કોન્ફરન્સનું અધિવેશન કંઈ જગો પર કરવું તેનો નિર્ણય કરવો હોય અથવા શહેનશાહને માનપત્ર કેવા આદારમાં આપવું વિગેરે ગાહુ જરૂરની જાણના આક્રમ કરવી હોય તેવા પ્રસંગમાં સેન્ટ્રલ કમીટીની જરૂરીયાત ગાહુ રહે છે અને તેના મેંબરોમાં કમ્પૂલ કરાયેલા દીર્ઘદૃષ્ટિવાળા આગેવાનો હોય અને તેઓની સંમતિ અથવા ગાહુમતીથી કાર્ય થાય એટલે પછી કોઈપણ પ્રકારની ભીતિ કે શંકા રાખવાનું કારણ રહે નહિ. આવા ખાસ મહત્વના પ્રસંગે જ્યારે જનરલ સેક્રેટરીઓને પોતાની શુભ ધમ્મજ અનુસાર કામ કરવું પડે છે ત્યારે તેઓને આદેશપનો લય રહે છે અને હમેશાં નિયમ તરીકે મહત્વની જાણતમાં વિશેષ અભિપ્રાય મેળવી કામ થાય તો ગાંધી રીતે હીક જ યાચાય. જ્યારે કામ કરતી વખતે નકામા આદેશપનો માથે લય રહે છે ત્યારે કામ કરવામાં જે પ્રકારની સરળતા અને કાર્યવાહન કરવાપણું રહેવું જોઈએ તેવું રહેતું નથી અને મનમાં અન્યવસ્થિત સંકલ્પ વિકલ્પ થયા કરે છે એ સામાન્ય

ગાણુ પરિસ્થિતિપર પ્રકીર્ણ વિચારો.

૨૨૩

નિયમો ધ્યાનમાં લેતાં સેન્ટ્રલ કમીટીની નિમણૂકને એક જરૂરીયાતની ગણતરીકે ધારવામાં આવશે. એના આંતર નિયમો કેવા કરવા, એમાં કેટલી સંખ્યામાં મેંબરો કરવા, એએએ જરૂર પડ્યે કંઈ જગ્યા પર મળવું વિગેરે ઝીણી વિગતની ગણતરમાં અત્યારે આપણે ઉતરવાની જરૂર નથી. પ્રસંગે તે વિગતો પૂર્ણ સંતોષકારક રીતે રજૂ કરી શકાશે.

કોન્ફરન્સના બંધારણને અંગે ખાસ મહત્વનો પ્રશ્ન પ્રમુખની નીમણૂકનો છે. આ સંબંધમાં અત્યાર સુધીમાં જે નિયમ ચાલ્યો છે તેમાં ફેરફાર કરવાની જરૂર છે. આખી કોમના નાયક થવાને યોગ્ય વિચારણા ધરાવનાર, આખી પાંચ હજાર વ્યક્તિઓની મંડળીના નાયક તરીકે કામ કરી શકવાની યોગ્યતા ધરાવનાર, પોતાના વિચારો પોતે તાંચી અથવા કહી શકે તેવા મગજગળવાળાને આ સ્થાન આપવું યોગ્ય ગણાય. તે ધનવાન છે કે નહિ? એ સવાલ નકામો છે; હોય તો સાફ; ન હોય તો એ વિચારજ નકામો છે. ધનસંપત્તિ એ કોમના નાયકત્વને અંગે એક અગત્યની ગણત ગણાય કે એક જરૂરીયાત લેખાય એ વિચાર નવીન સંસારવાળાને તો તદ્દન હાસ્યારૂપ લાગે છે. કોમના હિતના ઘણા પ્રશ્નોમાં ધનની જરૂરીયાત છે તેથી ધનવાનને પ્રમુખપદન આપવું એવું કહેવું નથી પરંતુ અત્યારે ધનને જે પ્રાધાન્ય આપવામાં આવે છે તેને જાહેર જ્ઞાને પ્રાધાન્ય મળવું જોઈએ અને ધનવાનને એની યોગ્યતાનાં પ્રમાણમાં માન મળવું જોઈએ. અત્યારસુધી જે ધોરણે કામ લેવામાં આવ્યું છે તેમાં જાહેરા કોન્ફરન્સના કાર્યવાહકોનો વિશિષ્ટ હેતુ હશે એમ આપણે ધારીએ તો પણ હાલ કોન્ફરન્સની જે સ્થિતિ થઈ છે તે પણ આ નિયમને તાજે થવાથી કેટલેક દરજ્જે થયેલી છે એમ માનવાનાં સગળ કારણો છે. જોટલા માટે આ બંધારણનો પ્રશ્ન વિચારતાં પ્રમુખની નીમણૂક કરતી વખતે તેમની નાયક તરીકે કેટલી યોગ્યતા છે તે હકીકતપર હવે પછી ખાસ ધ્યાન આપવું અને ખાસ કરીને તે સ્થાન માટે સંસ્કારવાનું કેળવણીના ગૃહસ્થોની વિશેષ યોગ્યતા સમજવી. કોન્ફરન્સના પ્રમુખ જે નીમાયલા હોય તેજ કોન્ફરન્સની સેન્ટ્રલ કમીટીના એક વરસસુધી અથવા તો ત્યાર પછી બીજું અધિવેશન થાય ત્યાંસુધી પ્રમુખ ગણાય એવી રચના કરી હોય તો ધારવા પ્રમાણે ઉત્સાહી જનરલ સેક્રેટરીઓ, પ્રાંતિક અને સ્થાનિક સેક્રેટરીઓ અને લોકલ બોર્ડો મળી કોન્ફરન્સના કાર્યને અથવા કોમની ઉન્નતિના કાર્યને આગા વરસ દરમિયાન પ્રગતિમાં મૂકી શકે અને જેવી રીતે હાલ જેમ માત્ર ત્રણ દિવસ અધિવેશનના વખત દરમિયાન જાહું ઉત્સાહ ગતાવવામાં આવે છે અને ત્યાર પછી કાર્યવાહીપણાનું કેંદ્ર જનરલ સેક્રેટરી અથવા હેડ આર્દ્રીસ

ધાય છે તે સ્થિતિ બદલાઈને એ તરફ કામ થવા માંડશે અને તેથી જે કાર્ય આપણે પચીશ વરસે બાંધવા શક્તિમાન થઈએ તે એ પાંચ વરસમાં કંપાનથી શકાશે એમ માનવાનો સંભવ રહે છે.

બાંધારણનો સવાલ વિચારતાં એક બીજી રાચના કરવાની રકુરણા થઈ આવે છે તે વિચારવા યોગ્ય છે. કોન્ક્રેટના જનરલ સેક્રેટરીની હસ્તક ફેરો રાખવાથી જ કે ફાંટી વ્યવસ્થા બહુ સારી થાય છે પણ તેમાંથી એક મોટી ગેરસમજૂતી પેદા થાય છે અને તે એ છે કે જેથી કોન્ક્રેટના આખી સંસ્થા વિનાકારણ ઘણા માણસોની બફગીમાં આવી પડે છે. આ હકીકત જરા વિશેષ સ્ફુટ કરીએ. ધારોકે નિર્ણયિત અથવા નિર્ણય મંદિરોદ્ધારના ખાતા જનરલ સેક્રેટરી હસ્તક ચાલતા હોય અને તેમાં મદદ માટે સો માણસો માગણી કરે. ફાંટ પરિમિત હોવાથી અને મદદ કરવાની જરૂરીઆતને અંગે બીજા અનેક કારણો વ્યાનમાં રાખવાના હોવાથી જનરલ સેક્રેટરીઓ ધારોકે માત્ર પાંચ માણસને ઉક્ત ખાતાના ફાંટમાંથી સહાય આપી શકે, ત્યારે એનું અનિવાર્ય પરિણામ એ થાય કે બાકીના પંચાણું માણસો નારાજ થાય છે અને તેટલેથી વાત અટકતી નથી પરંતુ તેઓ બોલકુલ હેતુ-કાર્યભાવ સમજ્યા વગર ખુદ કોન્ક્રેટના પાણુ વિરુદ્ધ થઈ જાય છે. આવા અનેક દાખલાઓ જોવામાં આવ્યા છે અને સામાન્ય મનુષ્યસ્વભાવ જે કાર્યકરણભાવ સમજવા સરળી મગજશક્તિવાળો હોતો નથી તે એમ કરવા લલચાઈ જાય એ સહજ બનવા જોગ છે. આ પ્રમાણે સ્થિતિ હોવાથી કોઈપણ ખાતાની સીધી વ્યવસ્થાનું કામ જનરલ સેક્રેટરીઓને ટૂંકી તરીકે સોંપવાને બદલે તેનાં ટૂંકીઓ બુદ્ધા રાખવા, કમીટીના આકારમાં તે કામ અન્યને સોંપી દેવું અને તેના વ્યયની બાબતમાં દેખરેખ રાખવાની સત્તા જનરલ સેક્રેટરીઓને આપવી જેથી અત્યારની દફતરી સ્થિતિનો છેડો આવે અને દરેક ખાતાના દ્રવ્યનો વ્યય કરવાને અંગે ખાસ માણસો નીમાયતા હોય તો થોડા વખત પછી તેઓ એ કાર્યમાટે એટલા યોગ્ય થાય કે તેઓ કોઈ પણ પ્રકારની સ્થાપના કરે એમ બનવું પ્રાયઃ અશક્ય થઈ જાય. દરેક ખાતા માટે નીમાયતા આવા ટૂંકીઓ અને જનરલ સેક્રેટરીવચ્ચે એવી સત્તાની વહેંચણી કરી આપવી કે પૈસાનો બરાબર ઉપયોગ થાય, સેક્રેટરીની સ્પષ્ટ દેખરેખ રહે અને ખુદ સંસ્થા કોઈપણ પ્રકારની બફગીમાં આવવાનો પ્રસંગ ન રહે.

આ સલાહની વિચારણા સૂચે જ બનપ્રાપ્તિ કરવાનો સવાલ ઊભો થાય છે. સુદૃઢ ભંડારના નામથી એજાખાતી ચાર આનાની ચોજના ગરીબ અને મધ્યમ સ્થિતિના માણસોને પણ કોન્ક્રેટના કાર્યમાં બાગ લેવાવનારી હોવાથી

તે બહુ આવકારદાયક થઈ પડી હતી પણ તેને અમુક કારણોથી પુરતી ફતે મળી શકી નથી. આ સંબંધી આજેવાનોને મળી પૂરતા ખુલાસા કરી જે ચોખ્ખા આગળ વધારવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. એ ઉપરાંત કોનક્રન્સ હસ્ત એક મોટા પંચાયત ફંડ માટે દીર્ઘ પ્રયાસ કરવો જોઈએ. પારસી જેવી નાનકોટા પંચાયત ફંડમાં લાખો રૂપિયા ધરાવે છે. એક શ્રીયુત મહનમોહ માલવીઆએ હિંદુ યુનીવર્સિટી માટે લાખો એકડા કર્યો, પરંતુ આપણી નાનકોટામાં ધનવાન કે વિદ્વાન વર્ગમાંથી એક પણ આત્મભોગ આપનાર હજી નીકળેલો નથી. એક એવા મોટા ફંડમાંથી અનેક કાર્યો આજ્યા કરે છે; પરંતુ હાલના પરિસ્થિતિ જોતાં આપણે કેળવણી માટે એક મોટું ફંડ જાળુ કરી તે જનરલ સેક્રેટરીને હસ્તક એવી રીતે મૂકવું જોઈએ કે તેના પરિણામે આખી કોમમાં પ્રાથમિક કેળવણી ફરજિયાત જેવી થઈ જાય, સ્ત્રી કેળવણીનો વધારો થાય અને મોટી સંખ્યામાં ઉચ્ચ કેળવણી લઈ બહાર પડનારા નીકળી આવે અને તે દરેક પ્રકારની કેળવણી સાથે ધાર્મિક કેળવણીને એવી સારી રીતે જોડી દેવામાં આવે કે એવી રીતે બહાર પડેલા બંધુઓ જૈનતરીકે મશહુર થાય.

આવા ફંડને અંગે એક સૂચના કરવાનું ધ્યાનમાં આવે છે કે દરેક ગામમાં કેળવણીને અંગે નાની સ્કમનું વાર્ષિક ફંડ થાય. તેજ ગામના લોકોના લાભ માટે તે ખર્ચાય અને તે ફંડનો થોડો ભાગ દર વર્સે મોટા પંચાયત ફંડ તરફ જાય અને તે જનરલ સેક્રેટરીઓની દેખરેખ નીચે રહે તો કેળવણીનું કામ બહુ પ્રગતિ પામે. વાર્ષિક ઉપજ સુકૃતભંડાર કે બીજા હસ્તકોઈ આકારમાં નાના મોટા શહેર કે ગામમાં થાય તેથી ત્યાંના પ્રાથમિક અભ્યાસીઓને જરૂર પૂરતી મદદ મળે અને વિશેષ અભ્યાસીઓ માટે પંચાયત ફંડ કામ ઉપાડી લે તો કામની વહેંચણી વ્યવસ્થાસર થાય અને જરૂર પડતી જગ્યાએ યોગ્ય મદદ વખતસર પહોંચી શકે. આ બાબતમાં દીર્ઘદૃષ્ટિથી વિચાર કરી ફંડની વ્યવસ્થા માટે યોગ્ય બંધારણ રચવાની જરૂર છે.

કોનક્રન્સના બંધારણમાં એક એવી પણ સૂચના કરવાનું મન થાય છે કે જોકે કોમને અંગે ઘણા વિષયો હાથમાં લેવા યોગ્ય છે પણ તે સર્વને એક સરખો ન્યાય આપી શકાતા નથી તેથી એક કેળવણીનો વિષય જ હાલ તુરત કોનક્રન્સે મુખ્યત્વે કરીને ઉપાડી લેવો. કેળવણીનો વિષય કોમની ઉન્નતિની કુચી છે. એ એક વિષય બગાળર ઉપાડી લેવામાં આવે અને તેના સંબંધમાં સર્વ દિશાએ કામ કરવામાં આવે તો ટુંક ભવિષ્યમાં જૈન પ્રજા એવી થઈ શકે કે જે પોતાની જવાબદારી સમજી, જૈન સાહિત્ય પ્રચાર, જિર્ણુ સાહિત્યનો ઉદ્ધાર,

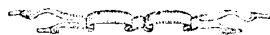
૨૨૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સંદેર તથા તીર્થોનું સંરક્ષણ, જીવ દયા, સહાય કરવા યોગ્ય બંધુઓને યોગ્ય આશીર્વાદો વગેરે પુરાતર સાહાય્ય, વિગેરે ધણા પ્રવૃત્તિને ન્યાય આપી શકે. આ જો બંધારણને અંગે મોટો સવાલ છે, પરંતુ હાલની પરિસ્થિતિ જોતાં એ જાણનારા પૂરતો વિચાર કરી નિર્ણય કરવાની જરૂર છે.

અતિ સર્વ બંધુઓના મન પર એક વાત ઠસાવવાની ખાત્ર જરૂર છે કે કેન્દ્રસ્થિતિ જેવા એકત્ર સમૂહથી બહુ પ્રકારના લાભો છે. હાલ રાજ્ય તરફથી જે શાંતિ મળી છે, તેનો લાભ લઈ આપણા સાહિત્યને બહુ વિશાળ દૃષ્ટિથી દેખાવવા યોગ્ય છે અને તેને માટે આપણે સમૂહગત એકત્ર કરી, આપણી ખર્ચા પરિસ્થિતિ સુધારી, કટિબદ્ધ થઈ, અંદર અંદર ઝગડા ચાલતા હોય તેને મર્યાદા પ્રચારે દૂર કરી, આપણા સર્વદેશીય સાહિત્યને કશેટા માણસોમાં ફેલાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જે આપણે આપા સારા વખતમાં અર્થવગરના અને પરિણામવગરના અંદર અંદરના ઝગડાઓ કરી સમય જુમાની નાંખશું નો ભવિષ્યની પ્રવૃત્તિ આપણે મોટા જવાબદાર રહીશું. અનેક કષ્ટપથોની પ્રવૃત્તિમાં વિચાર કરવા, કેળવણીના વિષયનો સર્વ દિશાએ પ્રચાર કરવા અને વીતરણ પરમાદમાના સિદ્ધાંત જગન્નહેર કરી પ્રેમ અને દયાના તરંગો જગતમાં ફેલાવવા સાદું સર્વ જૈન બંધુઓના એકત્ર સંમેલન મમે તે પ્રકારે જગે ને આકારમાં કરવાની ખાત્ર આવશ્યકતા છે અને આહુ પરિસ્થિતિ જોતાં તે પ્રકારમાં આવશ્યક છે તેથી અગિયે જાણતોને બાબુ પર મુદ્રી કોમના હિતને માટે કેન્દ્રસ્થિતિના કાર્યને સર્વ પ્રકારે મદદ કરવી એ દરેક બંધુનું પ્રયત્ન કરીએ છે એમ હેતુ કાળ અને લાભ જોતાં લાગે છે.

માહિત્વક.

શ્રી (જૈન ધર્મ પ્રકાશ)ના અધિપતિ સાહેબ.

મોંનો રીપોર્ટ આપના પ્રસિદ્ધ પામેલા સાસિકમાં અવશ્ય લખાઈ કરવા તરફી કૃપા.

તા. ૩-૬-૧૨

બાલાભાઈ દલમુંબાઈ.

સેક્રેટરી જિલ્લા કલેક્ટરના હિસાબ તપાસનાર ઓફીસરોનો

સં. ૧૬૬૭ની સાક્ષનો રીપોર્ટ.

તા. ૩-૬-૧૨ના મેમ્બર અમદાવાદ ખાતે મળેલી રીડ. આજ્ઞાદિત્ત કલેક્ટરના રચના પ્રતિનિધિઓના મોંમાંથી અંદર સં. ૧૬૬૭ના વર્ગીત હિસાબ તપાસવાને માટે આમારી રીપોર્ટ અંગેની દલીલ પરંતુ મમે કેટલાક અવસરના કારણથી તુરતમાં આવી શક્યા નહોતા. સં. ૩-૬-૧૨ના મેમ્બર સાહેબ કામ માટે અમદાવાદ આવવું થયું. તારીખ સં. ૧૬૬૭

શેક આણુંદણ કલ્યાણુજના ઝોડીરોનો રીપોર્ટ.

૨૨

ની સાવના તમામ યોપડ તપાસ્યા. સં. ૧૯૬૬ની ખાતાવહીમાં નીકળેલી લેણદેણ, ૧૯૬૬ની સાલમાં ખાતાવહીમાં ખેંચેલી મેળવી, રોજમેળ ખાતાવહીની મેળવણી કરી; ૧ તાવહી સાથે સરવૈયાની મેળવણી કરી; પાલીતાણુ જઈ પાછા ફરતાં તમામ લેાન અને બો યોપડ સાથે મેળવી લેયાં; સોનું રૂપું, દાગીના અને સીલીક તમામ તપાસ્યાં એટલા ઉ રથી એમે ખાત્રી સાથે જાહેર કરીએ છીએ કે વહીવટી તમામ કામ પુરતું સંતોષકારક કાઢપણુ પ્રકારની ખાત્રી જણાઈ નથી. લેણદેણની અંદર એક રૂપિયા પણુ કાઢ મીલ ૫ ધીરનામાં આવ્યો નથી. કાઢપણુ મીલના શેર એ ખાતે લેવામાં આવ્યા નથી. જૈન કે નાતર કાઢને ખાતે અંગ ઉધાર અગર બીજી રીતે કાઢપણુ રકમ ધીરનામાં આવી નથી. મ કતનો મલ્લુએક લાગ ગવર્નમેન્ટ સીક્યુરીટીવાળી લેાનમાં, બૅન્કમાં, અને મુઆઈ બેંકમાં લેવામાં આવેલ છે. જે લેાન લેવામાં આવેલ છે તે સક્ષાત્તીની ખાતર ચાર પ્રતિષ્ઠિત ઝૂઢવોના નામ પર છે. લંડન ખાતાની, તલાટી ખાતાની, આવક શ્રવિકા ખાતાની, દલ ખાતાના વધારાની જુદે જુદી લેાન લેવામાં આવી છે. તેનું નામું અને વ્યવસ્થા પણ જુદાં ઘણી યોગ્યાઈથી રાખવામાં આવેલાં છે. આ હિસાબ વિગેરે તપાસતાં અમને ૧ પૂર્ણ સંતોષ ઉત્પન્ન થયો છે. આ ખાતાનાં મેનેજર, મુનીમ અને તમામ નોકરો પોત તાનું કામ પુરેપુરી કાળજીથી અને ખતથી બળવતા હોય એમ અમને જણાયું છે.

અમદાવાદનું હિસાબી કામ પૂરું કરી એમે પાલીતાણુનો હિસાબ તપાસવા તા. ૧૬ ૮-૧૨ના રોજ ગયા. ત્યાં તમામ યોપડ તપાસ્યા. અહીં પણ સં. ૧૯૬૬ની ખાતાવહીમાં લેણદેણ પડતી રકમો સં. ૧૯૬૬ની ખાતાવહીમાં તમામ ખેંચેલી લેવામાં આવી. વૉજ રોની સાથે અર્ચની રકમો મેળવી. પહેલિયાની સાથે જમા રકમો મેળવી. આખા વર્ષ મેળના સરવાળા તપાસ્યા. ખાતાવહીના સરવાળા તપાસ્યા. સરવૈયું ખાતાવહી સાથે મેળવ્યું તમામ પ્રકારની વસ્તુઓની સીલીક યોપડ સાથે મેળવી. કેટલીક સીલીક આજ મુધીન મેળવી કુંગર ઉપરના તથા નીચેના તમામ દાગીના નોંધ સાથે મેળવ્યા. અને નોંધ ખાત સાથે મેળવી. હિસાબ તપાસવાના તમામ પ્રકારોનો ઉપયોગ કરતાં અધો હિસાબ અમને પૂરતો સંતોષકારક લાગ્યો છે. નામું રાખવાની દૃઢ, વ્યવસ્થા, તપાસણી વિગેરે નવા જમ નાની રીત પ્રમાણેનું છે. કુંગર ઉપર મોકલવામાં આવતી તમામ વસ્તુઓ, ઉપર રીતસ જમા થાય છે અને તેની પહેલિય દરરોજ નીચે આવે છે તે પણ મેળવી લેઈ. બીજી જે જે બાબતો અમારા લક્ષ પર લાવવામાં આવી, તેમજ અમને તપાસવા લાયક જણાઈ તમામ તપાસી. એ સવળા ઉપરથી અમને પૂર્ણ સંતોષ થયો છે. ત્યાંના મુનીમ અને તેમન રટાફના નોકરો પોતાની ફરજ ઉત્સાહપૂર્વક બળવે છે. એમ અમારા લક્ષમાં આવ્યું છે.

જા વહીવટની અમદાવાદની અને પાલીતાણુ ખાતાની તમામ વ્યવસ્થા અમને સં તોષકારક લાગી છે. કેટલીક સામાન્ય વ્યવસ્થાને અંગે સૂચનાઓ કરતી યોગ્ય લાગી તે અમે કરી છે. પરંતુ આવી મોટી રકમની આવક જવકવાળા ખાતાના હિસાબની આવી સુદ વ્યવસ્થા રાખવામાં આવી છે તેને માટે તેના વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓને પુરેપુરું માન થયે છે.

આ ખાતામાં નોકરોની પણ મોટી સંખ્યા છે. છતાં તેના પગારપત્રક, તેની ફરજ

૨૨૮

જનપદની પ્રકાશ.

તેના પાસે યૈયામાં આવતું કામ હોવાદિ તમામ વ્યવસ્થાઓ છે. અને તમા જમાનાની દળ પત્રોએ તેના પત્રો રાખવામાં આવે છે. પગારપત્ર મંજુર થયા બાદ દરેક મોઢરની સાદી પત્રો પગાર આપવામાં આવે છે. અને પાટના માટે ખરીદી વિગેરેનાં પત્રોનાં અને પગાર કરવામાં આવેલા વિગતોનાં રાખવા કામમાં આવે છે. પગાર થવાની રજીસ્ટર બેંચમદાર ઉપરી અધિકારીનાં થાય છે.

વહીવટના તમામ મોખડા સુદી સીક્રતાવાળા રાખવામાં આવે છે. મેળની અંદર દરરોજ પત્રોત્તરોમાં મુતીમ, કાલીદેવ, લખનાર અને તપાસનાંની, તથા અમલવાદમાં વહીવટનાં પ્રતિનિધિઓ, મેનેજર, મુતીમ, તથા લખનારની સહીઓ થાય છે. પરચુરુ સામાનની ખરીદી પત્રોત્તરોમાં જેવાં થાયેલાં જાણે પણ એ મુખરતા કરનાં બિઝા મોઢર પાસે કમવામાં આવતી નથી. ધી વિગેરેની કામત માટે હરરાજ સલામી સરના ભાવે સારા માલ લેવાની દરેક તજવીજ થાય છે. કામતી ચીજો જેવી કે—અરસ, કસ્તુરી, કેસર, ઘી વિગેરેની રીતમર ખરીદી, ઉપજ, વપરાશ, બેચાણ અને સીક્રીયામાં માસિક પત્રો મુખ્ય પેટી તરફ મોકલવામાં આવે છે. પત્રોત્તરોમાં મેળની નકલ અમલવાદ મુખ્ય પેટી તરફ મોકલવામાં આવે છે. કામતો સંજ ધી આવક વતરનાં રજીસ્ટરો, અને આવત વાર કામતો નિયમસર રાખવામાં આવે છે. દાલતા તમા જમાના પ્રમાણે કેટલીક વખત એક કપીયા જેવી બુજ રકમ માટે પણ મોટું કોસપોનન્સ આવે છે, પણ તેનું છંપટ આવે ત્યારે જ તે રકમ જમા ખર્ચે કરવામાં આવે છે.

પત્રોત્તરોમાં આવે કામતો માટે એક દિસાખ તપાસનાર ચર્મ સાવથી રાખવામાં આવેલ છે. તે નામ સંજ ધી તમામ વ્યવસ્થા ઉપર દરરોજ ધ્યાન આવે છે. આ નવી વ્યવસ્થાથી કામમાં સવળતા વધી છે. આ દિસાખ તપાસનારને ચેંગાસાના દીવસોમાં જ્યારે યાતા-પુરોમાં આવવાનું લગભગ અઢી હોય ત્યારે જો શીખ તરફના દિસાખ તપાસના મોકલવામાં આવે તો દરેક તીથને માટે એ ચેકવલ્લ સગવડ કરેલી થઈ શકે એમ અમારું માનવું છે.

પેતાના અમુક વખતોના ભોગ આપીને આવ્યા ધર્માંદા ખાતાનો વહીવટ કરનાર ભાગ્યશાળી પુરુષોને પૂરેપૂરો પત્રવત્તર થઈ છે. એજ વિનંતિ. તા રક માટે અગષ્ટ સને ૧૯૧૨. સંવત ૧૯૬૨ ના આગસ્ટ વડી ૨ ને વાર ચર. યુ. અમલવાદ.

પેપરબાઈ અમરચંદ ખંડાઅતના દા. પેતે.

આસાલાઈ દસમુખલાઈ કપડવંજવાળાની સાદી દા. પેતે.
ઓડીરે.

ઓડીરે તરીકે તિમનોકમાં મારી સાથે પુરુષાત્તવાસ પેપરબાઈનું નામ તિમા-જેસુ હતું. પરંતુ શરીરિક તંદુરસ્તી વીગેરે કામોથી તેઓ ન આવતી શકવાને લીધે તેમના પદને તેમના પિતાશ્રી પેપરબાઈ અમરચંદ આવેલા છે તેથી હું આ પ્રસંગે તેમનો આભાર માનું છું. તા મચ્છર. યુ. અમલવાદ.

આસાલાઈ દસમુખલાઈ કપડવંજવાળા.

ઓડીરે.

આસ ખરીદો ને લાભ હોયો.

ગંગારી સભા તરફથી પ્રગટ થયેલો ભાષાંતર વિગેરેના ગુજરાતી ભાષાના અથવા પૈકી નીચેના આસ ખરીદ કરવા લાયક છે. વાંચનારને આનંદ સાથે ગ્રાંથ આપે તેવા છે.

૧	શ્રી ત્રિપ્રસ્થશિક્ષાકા પુરૂષ ચરિત્ર (પર્વ ૧થી ૧૦. ભાગ ૫.) કી. રૂ. ૮-૦-૦	
૨	શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર. ભાગ ૫.	૭-૮-૦
૩	શ્રી ઉપદેશમાળા ભાષાંતર.	૧-૮-૦
૪	શ્રી અસ્તિવર્ણી. ભાગ ૩	૩-૦-૦
૫	શ્રી વિજયચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.	૦-૬-૦
૬	શ્રી પ્રગોધચિંતામણિ ભાષાંતર.	૦-૬-૦
૭	શ્રી પ્રતિક્રમણ હેતુ	૦-૬-૦
૮	શ્રી શત્રુજય મહાત્મ્ય ભાષાંતર.	૨-૮-૦
૯	શ્રી અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ વિચયન ચુકા.	૧-૪-૦
૧૦	શ્રી ઉપમિતિ, ભવપ્રપંચ 'ગીટગંધનુ' ભાષાંતર.	૦-૧૨-૦
૧૧	શ્રી ગોતમ કુળક યાગાવગોધ.	૨-૮-૦
૧૨	શ્રી જૈનધર્મ પ્રમારંક સમાનો જીવહીક્ષી ગ્રંથ.	૦-૧૨-૦
૧૩	શ્રી યથોપદેશ ચરિત્ર.	૦-૬-૦
૧૪	શ્રી રત્નશેખર રત્નવતી કથા.	૦-૪-૦
૧૫	શ્રી જ્ઞાનસાર ભાષાંતર (ગીતનું) સંસ્કૃતિ કિતને	૦-૮-૦
અ	અહમંત ગીત જુદો સંબંધી ગીતો પ્રસંગે લખાયું.	

છપાઈને ખહાર પડેલ છે.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર. ભાગ ૧ લો.

સ્થં મ ૧ થી ૪. વ્યાખ્યાન ૬૨.

આ ભાગ અથમ ગીત જૈન ગાંધુ તરફથી અર્થ વિગેરેમાં ઘણીજ ભૂલોવાળો ખહાર પડેલો, તે પણ હાલ ગીતકૃત મળતો નથી. અમે તેનું શુદ્ધ ભાષાંતર કરાવી ખરાબર સુધારીને ખહાર પાડેલ છે. તેની અંદર ગતિવેત્તા શાસ્ત્રાધારો તમામ અર્થસાથે દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. આ પહેલાં વિભાગમાં સમકિતના ૬૭ ભાગ ઉપર તેમજ બીજા પાંચ તેને અનુસરતી પુષ્કળ કથાઓ છે. આઠ પ્રભાવકતા દ્વારા ઉપરની તેમજ બીજા પાંચ કેટલીક કથાઓ તે બહુજ રસિક છે. સમકિતની શુદ્ધિના ઇચ્છકે આ ભાગ અવશ્ય વાંચવાલાયક છે. સામાન્ય બુદ્ધિવાળાને આ આજો અંથ પરમ ઉપકારી છે. આ ભાગની કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ રાખવામાં આવી છે, પાકા અને સુંદર બાઈની ગંધી બુકો બંધાવવામાં આવી છે.

આ આખા અંથનું ભાષાંતર કુલ પાંચ વિભાગ કરીને અમારા તરફથી ખહાર પાડવામાં આવેલ છે. તેમાં ૩૬૧ વ્યાખ્યાન અને ૪૦૦ લગભગ કથાઓ છે. આજો અંથ મોક્ષાભિલાષી સરલ જીવોને આસ વાંચવાલાયક છે. બહુજ હિતકારક છે. પાંચે ભાગની જુદી જુદી કિંમત રૂ. ૮-૮-૦ થાય છે. પરંતુ પાંચે ભાગ એકઠા લેવાર માટે રૂ. ૭-૮-૦ રાખવામાં આવેલા છે. ખહારગમવાળાએ ખોરડેજ બહુ સમજવાનું છે.

ઉભાસંગના શ્રાવકોને ધ્યેયી મહદ ને બીજી આવશ્યકતા.

મહેરગાન સાહેબ,

ગીચેની બીના આપના પ્રસિદ્ધ ચિત્રમાં છાપવા મહેરગાની કરશે.

શ્રી ઉભાસંગ ફાંડ તરફથી સને ૧૯૧૨ ની સાલના ઓગસ્ટ માસમ
માનવગર અને ચલાયા ભુદમે મળીને કુલ માણસ ૨૭૦૨ ને ઢાણા મહ
૨૬૫૦ મહદ તરીકે મરૂત આપવામાં આવ્યા છે.

આ ફાંડને યાદી રકમની મહદ શેડ જેતશીમાઇ ખીચશી જે. બી
જે. અપેક્ષી છે. તેમની મહદવીજ આ ઉભાસંગ ફાંડ અત્યારસુધી નબી રહ્યું છે
અને જનમનગરની આગમણી ગામનું ૬૪ ગામના શ્રાવકોને નવાવવામાં આવેલ
છે. મજકુર શેડ સાહેબ તરફથી મહદ મળનાં તેઓ પાને છપતા રહ્યા છે અને
પોતાના જેતીના સાધનો જે જનવરો તેને પાણુ આ લાયકર દુષ્કાળમાં બચાવે
કર્યા છે. આના કારણથી મહદરુ શેડ સાહેબે મારાન પુણ્ય કિપાર્જન કયું છે.

આ તરફ તરશાદપાણી ઢાણા આસ થયા છે અને ૬૪ ગામના શ્રાવકો
સેવાને ધર્મ લાગી ગયા છે.

આ ૬૪ ગામના શ્રાવકોને દ્રવ્યછવન આપી શેડ સાહેબે બચાવ્યા છે તે
પ્રમાણે બાવછવન આપી પાસવાર પુણ્ય કિપાર્જન કરે એવી અમારી તેમજ
પ્રત્યે પ્રાર્થના છે. કારણકે આ ૬૪ ગામના શ્રાવકો જેતીના ધધો કરે છે તેથી
કરીને બીજકુલ અજાન દશા ભેગને છે, ધર્મને બીજકુલ બળતા નથી. તેમને
ધર્મ પમાવવા આ ફાંડ તરફથી ચોજના આલતી હતી દરમ્યાન દુષ્કાળ પડવાથી
ચોજક હતી તે તેમો વપરાઈ જતાં ને સંજોધી કાંઈ સાધન આ ફાંડની કમીથી
હાથમાં રહેલ નથી. જો કે હવે એક વખતે મારે તો શાળા ચલાવવામજકુર
શેડ સાહેબે પરવાનગી આપી છે, પરંતુ લાંબી મુદતસુધી અંદલે એ ૬૪ ગામના
૧૩૦૦૦ શ્રાવકો ધર્મ પાને અને પોતાના આત્માને સદગતિના ભાગ્યને
તેરલી મુદત સુધી પાડાયાના તથા કેપદેશક સખવા પેતાની ઉદારતા બલકે
એવી અનારી તે શેડ સાહેબ પ્રત્યે નમ્ર અરજ છે.

સને ૧૯૧૮ ના શ્રાવણ વદ ૫ સ્વીવાર તા. ૧-૮-૧૨.

વહીવટ સાંકળાચદ વિ. નારણજી શાહ બી. એ. એલએલ. બી.
જો. સો. ઉભાસંગ ફાંડ—જામનગર.

જેતની બુકો સંખધી અગત્યની સૂચના.

જેત ધર્મ પ્રકાશના શ્રાવકોને જેતે આપવાની બાકી રહેલ ધનપાણ પ્રત્યે
મિત્રની બુકનાં અપાસદ કર્યોન શિખર ને ગિરનારે તીર્થના કલ્પો અર્ધ સહિ
લાગી તેમજ વિસ્તિર્ણુ પ્રસાવના લાગીને વધારો કરવામાં આવ્યો છે. તેમજ
વધાઈને તૈયાર થઈ ગઈ છે છતાં આ વર્ષની લેટ તરીકે આપવાની એક બીજી
બુક નબી પ્રત્યેતર રૂપે જેતતયાનું જ્ઞાન આપવાની છાપવા માંડી છે તે
દુખારે એક મહીના થવા સુધય છે. તેથી એ બને બુકો દરેક અલકને એ
કાયોજ લેટ તરીકે ચોકસવામાં આવશે. છતાં તાકીદ હોય તો પ્રથમની બુક
ધર્મ પ્રકાશના આલુ વર્ષના લગાજમના વેલ્યુઓ મંગાવી લેવી. નહીં તો એક મહ
પછી તો બને બુકો વેલ્યુઓ દરેક અલકને પહોંચાડવામાં આવશે. બને બુકો
આસ ઉપયોગી છે. બીજાઓની લેટો જેવી બહુ મોટી આ બુકો નબી પરંતુ તે
મજકુર કરેલી વસ્તુથી લાભ વિશેષ થાય તેમ છે એ ચાકસ છે. વધારે લખ
પણ તે છોડે. બીજા બાકી આવશે તેમ હોવાથી લખવાની જરૂર નથી.